

สรุปข่าวรัฐสภา

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3 (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

วันพฤหัสบดีที่ 20 มิถุนายน 2567 เวลา 09.00 นาฬิกา ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชั้น 2 อาคารรัฐสภา นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นประธานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 1 ครั้งที่ 3 (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ โดยมี นายปดิพัทธ์ สันติภาดา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง และนายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ผลัดเปลี่ยนทำหน้าที่ประธานการประชุม เมื่อครบองค์ประชุมแล้ว ประธานฯ ได้ดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องด่วน ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งเป็นการพิจารณาต่อจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 1 ครั้งที่ 2 (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ วันพุธที่ 19 มิถุนายน 2567

ก่อนที่สมาชิกฯ จะอภิปราย ประธานฯ ได้แจ้งต่อที่ประชุมถึงสรุปเวลาการอภิปราย

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ดังนี้
เวลาที่ใช้ในการอภิปรายทั้งหมด 41 ชั่วโมง คณะรัฐมนตรีและพรรคร่วมรัฐบาล ได้รับความ
การจัดสรร 20 ชั่วโมง ใช้เวลาไป 6 ชั่วโมง 38 นาที 49 วินาที คณะรัฐมนตรีใช้เวลาไป 2 ชั่วโมง
40 นาที 16 วินาที พรรคร่วมรัฐบาล ใช้เวลาไป 3 ชั่วโมง 58 นาที 33 วินาที คงเหลือเวลา 13 ชั่วโมง
21 นาที 11 วินาที สำหรับพรรคร่วมฝ่ายค้าน ได้รับความจัดสรร 20 ชั่วโมง ใช้เวลาไป 6 ชั่วโมง 2 นาที
59 วินาที คงเหลือเวลา 13 ชั่วโมง 57 นาที 1 วินาที ในส่วนของประธานฯ ได้รับความจัดสรร 1 ชั่วโมง
ใช้เวลาไป 11 นาที 24 วินาที คงเหลือเวลา 48 นาที 36 วินาที รวมเวลาที่ใช้ไปทั้งหมด 12 ชั่วโมง
53 นาที 12 วินาที เวลาที่เหลือ 28 ชั่วโมง 6 นาที 48 วินาที

ที่ประชุมรับทราบ

จากนั้น สมาชิกฯ ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตในประเด็น
ต่าง ๆ อาทิ

ด้านการศึกษา การศึกษาคือการสร้างโอกาสให้ชีวิต ระบบการศึกษาที่ดีจะช่วยพัฒนา
ทักษะและเพิ่มโอกาสในชีวิต รัฐบาลจึงมีหน้าที่ในการโอบรับให้เด็กและเยาวชนไทยไม่หลุดจากระบบ
การศึกษา แต่เนื่องจากสถานการณ์โควิด-19 และสภาวะเศรษฐกิจถดถอยทั่วโลกทำให้เด็กและเยาวชน
จำนวนมากไม่สามารถเข้าถึงการศึกษาได้ ในปี 2566 มีเด็กไทยกว่า 1.8 ล้านคน มีความเสี่ยงที่จะหลุด
ออกจากระบบการศึกษา อีกทั้งสภาวะสุขภาพจิตของเด็กไทยและคนไทยที่มีสภาวะซึมเศร้าเพิ่มสูงขึ้น
ทุกปี โดยล่าสุดสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติประเมินว่า มีคนไทยกว่า 10 ล้านคน
ที่มีสภาวะซึมเศร้า โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนที่ไม่มีผู้เชี่ยวชาญในการดูแลทำให้มีอัตราการฆ่าตัวตาย

ของเยาวชนเพิ่มสูงขึ้นโดยเฉพาะในกลุ่มอายุ 15 - 19 ปี สถิติคือจะมีเด็ก 1 คน จาก 400 คน พยายามฆ่าตัวตาย รวมทั้งยังมีอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในเด็กและเยาวชนที่ไม่ลดลง ในปี 2566 มีเด็กและเยาวชนถูกดำเนินคดีกว่า 12,602 ครั้ง และกว่าร้อยละ 57 ของอาชญากรรมทั้งหมดเกิดจากเด็กและเยาวชนที่หลุดออกจากระบบการศึกษา ซึ่งรัฐบาลตระหนักดีว่าการเพิ่มทุนและการลงทุนในทรัพยากรมนุษย์คือสิ่งสำคัญ โดยรัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณในปี 2568 เพื่อให้ความสำคัญด้านการศึกษาตามนโยบายที่เคยแถลงไว้ต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2566 รัฐบาลจะดำเนินการปฏิรูปการศึกษาและมุ่งสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมถึงเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียน สร้างอนาคต สร้างรายได้ และกระจายการศึกษาให้กับผู้เรียนในทุกช่วงวัย มีอุปกรณ์การเรียนที่เหมาะสมในแต่ละวัย และใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ดังนั้น การจัดทำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงเป็นกลไกที่สำคัญที่รัฐบาลจะใช้ดำเนินนโยบายและเป้าหมายเพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน และจากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น รัฐบาลจึงกำหนดพันธกิจ 3 ประการ ได้แก่ พันธกิจที่ 1 นโยบาย Thailand Zero Dropout ซึ่งเป็นนโยบายที่ป้องกันไม่ให้เด็กหลุดออกจากระบบการศึกษาโดยเชื่อมโยงข้อมูลทะเบียนของนักเรียนกับฐานข้อมูลทางการปกครองเป็นรายบุคคล เพื่อนำเด็กกลับเข้าสู่ระบบการศึกษา ส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น มุ่งพัฒนาทักษะอาชีพและทักษะชีวิตผ่านกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) โดยปีนี้รัฐบาลอนุมัติงบประมาณกว่า 6,983 ล้านบาท หากพิจารณาเปรียบเทียบในแต่ละปีจะเห็นได้ว่างบประมาณในการจัดสรรให้ กสศ. ในช่วง 4 ปีที่ผ่านมา มีการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ สะท้อนให้เห็นถึงความตั้งใจของรัฐบาลในการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา ไม่ว่าจะเป็น จำนวนผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์และด้อยโอกาสที่ได้รับการสนับสนุนกว่า 1,464,059 คน เพิ่มขึ้นจากเดิม 98,848 คน จากปี 2567 นอกจากนี้ รัฐบาลยังอนุมัติเงินในการสนับสนุนรายจ่ายสำหรับเด็กและเยาวชนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ด้วย โดยได้ให้การสนับสนุนในการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาในการเรียนปี 2568 จำนวน 5,964 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2567 กว่า 579 ล้านบาท สะท้อนให้เห็นว่ารัฐบาลมีการจัดสรรงบประมาณเพิ่มขึ้นในปี 2568 อย่างมีนัยสำคัญ และในปี 2568 รัฐบาลยังเพิ่มงบประมาณในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือของภาคีเครือข่ายทั้งระดับพื้นที่และระดับนานาชาติเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาโดยจัดสรรงบประมาณกว่า 315 ล้านบาท เพิ่มขึ้นกว่า 300 ล้านบาทในปี 2567 พันธกิจที่ 2 คือ ค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาโดยผ่านกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) โดยรัฐบาลได้อนุมัติงบประมาณในปี 2568 โดยให้มีกองทุน กยศ. เป็นจำนวนเงินกว่า 800 ล้านบาท และยังกำหนดให้มีเงินอุดหนุนนอกงบประมาณอีก 42,987.16 ล้านบาท อีกทั้งยังแก้ไขพระราชบัญญัติกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยแก้ไขดอกเบี้ยให้อยู่ที่ไม่เกินร้อยละ 1 ต่อปี และปรับลดเบี้ยปรับให้ไม่เกิน 0.5 ต่อปี จากเดิมไม่เกิน 7.5 ต่อปี และได้เปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์การให้กู้ยืม โดยจากเดิมให้กู้ยืมเฉพาะในระบบการศึกษา มาเป็นให้ผู้สามารถกู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นได้ และจากที่เคยต้องมีผู้ค้ำ

ประกัน มาเป็นไม่ต้องมีผู้ค้ำประกัน และยังมีการเจรจาผ่อนผันหนี้จากผู้กู้ยืมในปี 2557 กว่า 60,000 คน โดยให้มีการปรับโครงสร้างหนี้และขยายระยะเวลาในการชำระหนี้ไปอีก 15 ปี และพันธกิจที่ 3 คือ การลดภาระและเพิ่มขวัญกำลังใจให้ครูผู้สอน โดยการเพิ่มฝ่ายสนับสนุนและบรรเทา ด้านอื่น ๆ เพิ่มนักรักษาการโรงในทุกระเบียงเรียนกว่า 25,370 อัตรา โดยใช้งบประมาณจากงบกลางเข้าไป สนับสนุนกว่า 2,739 ล้านบาทรวมทั้งยังจัดสรรให้มีเงินทุนหมุนเวียนเพื่อแก้ไขปัญหาหนี้สินให้กับ ข้าราชการครูเพื่อเพิ่มขวัญและกำลังใจ โดยกระทรวงศึกษาธิการเพิ่มวงเงินกว่า 100 ล้านบาท

ทั้งนี้ หากเด็กหลุดออกจากระบบการศึกษาและไม่สามารถพัฒนาตนเองได้ ก็จะกลายเป็นแรงงานไร้ฝีมือ ปัจจุบันเรามีเด็กและเยาวชนไทยกว่า 1.4 ล้านคนอยู่ในกลุ่มนี้ ซึ่งถือเป็น ปัญหาเชิงปรากฏการณ์เพราะเราทุกคนทราบดีว่าผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจะมีรายได้เฉลี่ยสูงกว่า ผู้จบการศึกษาระดับมัธยมต้นถึง 2.17 เท่า หากเราไม่สามารถสร้างโอกาสให้เยาวชนก็จะทำให้ประเทศ ขาดแคลนแรงงานฝีมือในอนาคตและจะส่งผลกระทบต่อโครงสร้างเศรษฐกิจในระยะยาวโดยเฉพาะ เมื่อสังคมไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ หรือ Super-Aged Society และแม้รัฐบาลนี้จะให้ความสำคัญกับ การศึกษามากขึ้นแล้ว แต่สมาชิกฯ ก็ยังมีความกังวลและฝากไปยังกระทรวงศึกษาธิการให้พิจารณา ดำเนินการลดค่าใช้จ่ายผู้ปกครองด้านการศึกษา การเรียนฟรีต้องฟรีจริง โดยรัฐบาลควรนำเทคโนโลยี เข้ามาชดเชยผ่านนโยบาย Free Tablet for All เป็นการชดเชยค่าใช้จ่ายในการจัดพิมพ์ตำราและ หนังสือของภาครัฐ และลดค่าใช้จ่ายในการซื้อตำราและหนังสือซึ่งเป็นภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองใน ทุกปี รวมทั้งขอให้มีการเปิดเสรีทรงผมและการแต่งกายเพื่อช่วยปลดความกังวลและความเครียดของ นักเรียนสร้างความมั่นใจในตนเองและความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก ซึ่งจะสามารถลดรายจ่ายในส่วนของ เงินอุดหนุนเครื่องแบบนักเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการอุดหนุนถึง 3,496 ล้านบาท และผู้ปกครอง จะประหยัดค่าใช้จ่ายถึง 600 - 2,000 บาทต่อครัวเรือน ในการดูแลทรงผมนักเรียน

อย่างไรก็ตาม สมาชิกฯ ได้อภิปรายว่า การจัดสรรงบประมาณทางการศึกษา เป็นความเหลื่อมล้ำ ไม่โอรับเด็กที่หลุดออกจากระบบการศึกษา ซึ่งจากข้อมูลของกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) มีเด็กหลุดออกจากระบบกว่า 1 ล้านคน ซึ่งมีความยากจน เป็นสาเหตุหลัก โดยเด็กกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่ไม่มีเป้าหมายชัดเจน ต้องการฝึกอาชีพ อีกทั้งการเข้าศึกษาต่อ มีค่าใช้จ่ายในการสอบเข้าค่อนข้างสูง เท่ากับว่าระบบการศึกษาไม่ตอบโจทย์ ส่งผลให้เด็กยากจน ขาดโอกาสเรียนต่อในระดับสูง แต่รัฐบาลกลับให้งบประมาณแก่ กสศ. ไม่เพียงพอ รวมถึงกองทุนเงิน ให้อุปถัมภ์เพื่อการศึกษา (กยศ.) ที่เสี่ยงขาดสภาพคล่องแต่ของงบประมาณไม่ได้ อาจส่งผลให้ต้องตัดเงิน ให้อุปถัมภ์กับเด็กนักเรียนในปีการศึกษา 2568 หรืออาจส่งผลไปถึงเด็กที่กู้ยืมในปีการศึกษาก่อนหน้านี้ ที่ กยศ. อาจจะตัดทิ้งได้ นอกจากความยากจนจะทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาแล้ว เรื่องคุณภาพการศึกษาก็ส่งผลด้วยเช่นกัน เมื่อมีการวัดผลพบว่าเด็กที่อยู่ในเมืองจะได้คะแนนดีกว่า

เด็กในชนบท เนื่องจากเด็กในชนบทได้งบประมาณอุดหนุนน้อย ขาดแคลนอุปกรณ์และบุคลากรทางการศึกษา นอกจากนี้ ปัญหาการจัดการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า งบประมาณส่วนใหญ่เป็นงบบุคลากรมากกว่าร้อยละ 60 ทำให้ได้รับงบการพัฒนาต่าง ๆ น้อย ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษารวมทั้งกฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์แนวปฏิบัติมีมาก ไม่ยืดหยุ่น ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน ขาดความคล่องตัว และการบริหารจัดการงบประมาณและการตรวจสอบไม่เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล อีกทั้งไม่กระจายงบประมาณด้านการพัฒนาคุณภาพให้กับระดับจังหวัด เขตพื้นที่ สถานศึกษาโดยตรง และการจัดสรรงบประมาณไม่สอดคล้องกับบริบทและสภาพความเป็นจริง ไม่ตรงตามความต้องการของสถานศึกษา นอกจากนี้ การจัดสรรงบประมาณได้เห็นยุทธศาสตร์การศึกษาเพียงร้อยละ 13 ซึ่งการแก้ปัญหาเรื่องการศึกษาจะต้องยกเครื่องอย่างจริงจัง การเปลี่ยนผ่านที่สำคัญคือต้องลดคนเพิ่มเทคโนโลยี จะเปลี่ยนการศึกษาไทยเพื่อพลิกโฉมใหม่ให้ประเทศ ต้องมีทิศทางที่ชัดเจน คือ ต้องมีร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่ทุกพรรคการเมืองร่วมกันทำ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นฉบับประวัติศาสตร์ คือต้องมุ่งเน้นพัฒนาคนตามวัย เพิ่มคุณภาพระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สนับสนุนให้นักเรียนได้เลือกสายอาชีพ ฝึกทักษะด้านฝีมือ เพื่อจบมาแล้วจะไม่ตกงาน และต้องการเห็นครูเป็นครูมืออาชีพมากกว่าการเป็นอาชีพครู คณะกรรมการต้องไม่ตัดงบประมาณของกระทรวงศึกษา แต่สามารถปรับโครงการที่ไม่สำคัญไปใส่โครงการที่สำคัญ ปรับลดงบกระทรวง ทบวง กรมอื่นที่สามารถทำได้ และให้คณะรัฐมนตรีเสนอเพิ่มในงบกรมการ ศึกษา หากจะเปลี่ยนหรือพลิกประเทศต้องใช้การศึกษานำ ต้องเปลี่ยนการศึกษา เปลี่ยนทุกองคาพยพ ต้องจัดงบประมาณให้เกิดความสมดุล และพัฒนาการศึกษาได้อย่างยั่งยืน

ด้านการพัฒนาทักษะแรงงาน ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้เศรษฐกิจเติบโตได้ดีคือแรงงาน จึงต้องมีการพัฒนาและการเพิ่มศักยภาพฝีมือ ทักษะของแรงงาน แต่ปัญหาคือจัดสรรงบประมาณอย่างไรให้ตรงกับเป้าหมายและเป็นประโยชน์ให้กับผู้ใช้แรงงาน รัฐบาลมีนโยบาย Soft Power และระเบียบเศรษฐกิจพิเศษ 4 ภาค ในการสนับสนุนแรงงานแต่กลับเป็นไปอย่างไร้ทิศทาง โดยขณะนี้ประเทศไทยกำลังเผชิญอยู่กับวิกฤตแรงงานลดลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้แรงงานที่เหลืออยู่แบกภาระการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เติบโตไปข้างหน้า จึงควรมีแนวทางพัฒนาทักษะ ฝีมือแรงงาน ให้เป็นทักษะสูงเพิ่มรายได้ มิเช่นนั้นเศรษฐกิจจะถดถอย หดตัวลงเรื่อย ๆ ในอนาคต นอกจากนี้ ยังพบว่าแรงงานส่วนใหญ่ขาดทักษะพื้นฐาน โดยร้อยละ 90 แทบไม่สามารถอ่านหรือเข้าใจข้อความสั้น ๆ เพื่อแก้ปัญหาพื้นฐาน และขาดทักษะเพื่ออนาคต โดยแรงงานไทยภาคเหนือ ใต้ กลาง ร้อยละ 80 มีทักษะดิจิทัลที่ต่ำกว่าเกณฑ์ ซึ่งรัฐบาลได้มีโครงการ One Family One Soft Power เพื่อสร้างแรงงานทักษะสูง 20 ล้านคน สร้างรายได้ปีละ 200,000 บาท ต่อคน ต่อปี ภายใน 4 ปี ลงทะเบียนผ่านกองทุนหมู่บ้าน ซึ่งมีการ Kick Off เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2566 ให้ลงทะเบียน 100 วันแรก แต่โครงการดังกล่าว

ยังไม่สามารถลงทะเบียนได้แม้แต่คนเดียว และในวันที่ 19 เมษายน 2567 ได้มีการประชุมคณะกรรมการซอฟต์แวร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4/2567 สรุปการประชุมใจความว่า จะพัฒนาทักษะแรงงาน 5 แสนคน ภายใน 1 ปี เริ่มลงทะเบียนเมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2567 ผ่านสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (DGA) จึงเกิดความสงสัยว่าต้องลงทะเบียนที่ไหนกันแน่ โครงการ One Family One Soft Power ตอบโจทย์ ได้จริงหรือไม่ เพราะยังขาดเจ้าภาพ ไร้ทิศทาง ต่างคนต่างทำ ทั้งนี้ การขับเคลื่อนโครงการดังกล่าว มีการของบประมาณ 50 ล้านบาท เท่ากับในปีที่แล้ว แต่กลับยังไม่มีรูปธรรมใด ๆ เกิดขึ้น และถูกจัดอยู่ในโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ซึ่งไม่สอดคล้องกับโครงการ One Family One Soft Power แต่อย่างใด การพัฒนาทักษะแรงงานหลายหน่วยงานจัดทำซ้ำซ้อนกัน จึงควรมีการเติมเงินอุดหนุนค่าเรียน เติมเวลาทั้งลูกจ้างและนายจ้างในการพัฒนาทักษะ เติมข้อมูล โดยการทำแพลตฟอร์มกลางเพื่อทำงานร่วมกัน

การเข้ามาของเทคโนโลยี AI ไม่ได้หมายความว่าเราทุกคนจะตกงาน แต่สะท้อนถึงความจำเป็นในการเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ เพื่อใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เข้ามาเพื่อให้เราตามทัน และแข่งขันกับโลกได้ ซึ่งประเทศไทยกำลังเผชิญกับวิกฤตทักษะตั้งแต่เกิดจนแก่ โดยเด็ก 1 ใน 4 คน ยังมีพัฒนาการที่ล่าช้า ไม่สมวัย นักเรียน 2 ใน 3 คน ยังไม่สามารถนำความรู้จากห้องเรียนมาใช้งานได้จริง แรงงาน 3 ใน 4 คน ยังขาดทักษะดิจิทัลขั้นพื้นฐาน และผู้สูงอายุ 1 ใน 3 คน ต้องอยู่คนเดียวหรืออยู่กับคู่รักเพียงลำพังทำให้ความจำเป็นในการมีทักษะการดูแลสุขภาพร่างกายและจิตใจตนเองนั้นสำคัญมากขึ้น ทั้งนี้ จาก 5,631 โครงการ ในปี 2568 พบว่ารัฐบาลมีการจัดสรรงบประมาณสำหรับการศึกษา การเรียนรู้ การยกระดับทักษะในทุกช่วงวัยอยู่ที่ประมาณ 510,000 ล้านบาท มีการกระจายไปถึง 175 หน่วยรับงบประมาณ 14 กระทรวง ซึ่งงบประมาณในการเรียนรู้แต่ละช่วงวัยนั้นยังไม่ตอบโจทย์ ไม่ว่าจะเป็น งบเด็กเล็ก งบการศึกษา งบยกระดับทักษะแรงงาน งบการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุ ล้วนมีปัญหาเหมือนกัน 3 ปัญหาหลัก คือ 1. การลงทุนในงบเรียนรู้ที่ไม่เน้นการเรียนรู้ โดยลงไปกับโครงการหรือมีชื่อ หรือวัตถุประสงค์ที่ฟังแล้วดูดี แต่เมื่อดูรายละเอียดแล้วเป็นการลงทุนหรือใช้งบบางส่วนไปกับกิจกรรมที่ไม่สามารถส่งเสริมหรือยกระดับทักษะได้จริง 2. ต่างคนต่างทำ จนทำให้โครงการของแต่ละหน่วยงานซ้ำซ้อนกัน โดยภารกิจยกระดับทักษะดิจิทัลให้แรงงาน หน่วยงานที่มีการของบประมาณ 16 ล้านบาท มาทำโครงการยกระดับทักษะดิจิทัลขั้นสูงกลับไม่ใช่หน่วยงานในกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเรื่องดิจิทัลมากที่สุด แต่เป็นกรมพัฒนาฝีมือแรงงานของกระทรวงแรงงาน แต่ในทางกลับกัน หน่วยงานที่มีการของบประมาณ 32 ล้านบาท มาแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงานด้านดิจิทัลอย่างเร่งด่วนกลับไม่ใช่กระทรวงแรงงาน แต่เป็นสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล (depa) ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม อีกทั้งเนื้อหาการเรียนรู้ของแต่ละ Platform ก็ซ้ำซ้อนกัน ไม่ได้เชื่อมโยงกัน และ 3. คนเรียนไม่ได้เลือก คนเลือกไม่ได้เรียน

โดยกระทรวงคิดแทนโรงเรียนในการใช้งบประมาณ และรัฐคิดแทนตลาด ดังนั้น เราต้องผลักดันให้มีการยกระดับทักษะคนทุกช่วงวัย คืออัดฉีดงบประมาณให้ท้องถิ่นดูแลเด็กเล็ก 1,000 วันแรก ขยายวันเวลาเปิดศูนย์เด็กเล็กที่มีอยู่แล้วให้เปิดถึงช่วงเย็นและเปิดตลอดปีโดยไม่มีช่วงปิดเทอม รวมทั้งขยายช่วงอายุเด็กที่ส่วนกลางสามารถอุดหนุนงบให้ท้องถิ่นได้โดยให้รวมถึงเด็กอายุต่ำกว่า 2 ปี จากเดิมอุดหนุนเฉพาะเด็ก 2 ปีขึ้นไป และต้องระเบิดงบการศึกษาขั้นพื้นฐานกระจายให้โรงเรียน ครู และนักเรียน โดยเชื่อว่าการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้นสามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญได้ หากเราแก้เรื่องของประสิทธิภาพในการจัดสรรและการใช้งบประมาณที่มีอยู่แล้ว และเพื่อให้งบถึงมือโรงเรียนต้องเปลี่ยนการจัดสรรงบให้กับโรงเรียนใน 2 ส่วน คือ เงินอุดหนุนการจัดการศึกษา โดยเสนอให้กระทรวงเปลี่ยนวิธีการส่งไปให้โรงเรียนในก้อนเดียวโดยไม่ต้องกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อให้โรงเรียนตัดสินใจเองว่าจะบริหารจัดการอย่างไร และในส่วนของงบลงทุน 8,000 กว่าล้านบาทนั้น กระทรวงควรหยุดคิดแทนโรงเรียนว่าจะลงทุนด้านใด

ความเหลื่อมล้ำของระบบการศึกษาในกลุ่มเยาวชนพื้นที่ห่างไกลในหลายพื้นที่ โดยเฉพาะบริเวณตะเข็บชายแดน เนื่องจากปัจจุบันนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการมีการยุบโรงเรียนหลายแห่งที่มีนักเรียนไม่เพียงพอกับการจัดสรรงบประมาณ ส่งผลให้เกิดภาวะกับเด็กและเยาวชนในการหาสถานที่ศึกษาแห่งใหม่ หลายแห่งอยู่ห่างไกลจากบ้านมากจึงเป็นการเพิ่มภาระให้กับครอบครัวที่มีฐานะยากลำบาก ปัจจุบันโรงเรียนต่าง ๆ ต้องอาศัยการช่วยเหลือกันของพี่น้องในหมู่บ้านด้วยการจัดผ้าป่าเพื่อการศึกษา ระหว่างวัด โรงเรียน ผู้ปกครอง และประชาชน อีกทั้งยังขอความอนุเคราะห์จาก อบจ. ในจังหวัดนั้น ๆ และ หลาย อปท. ในตำบล เพื่อจ้างครูท้องถิ่นที่เรียนจบแล้วแต่ยังไม่ได้รับการบรรจุ มาบรรเทาปัญหาการขาดแคลนครู โดยครูจะได้รับค่าตอบแทนอยู่ที่ 6,000 บาท และ 9,000 บาท หรือสูงสุดคือ 12,000 บาทต่อเดือน ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาที่ไม่เหมาะสม จึงขอให้กระทรวงศึกษาธิการ เข้ามาช่วยเหลือดูแลในเรื่องนี้ โดยเร่งผลิตบุคลากรครูให้เพียงพอเพื่อแก้ปัญหาครูขาดแคลนในโรงเรียน พร้อมทั้งเพิ่มอุปกรณ์เทคโนโลยีในการเรียนการสอน ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ ต้องแก้ปัญหาด้วยการกระจายอำนาจ เพื่อให้การศึกษาสู่ท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา สามารถผลิตเยาวชนที่มีคุณภาพในอนาคตต่อไป รองรับการพัฒนาหมู่บ้าน จังหวัด ประเทศ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับปัญหาโรงเรียนขนาดเล็กกับคุณภาพผู้เรียนนั้นพบว่า โรงเรียนขนาดเล็กประมาณ 15,000 โรงเรียน ในอนาคตอาจจะมีเพิ่มขึ้นทุกปีอย่างต่อเนื่อง แต่ขณะเดียวกันอาจถูกยุบไป ในที่สุด เนื่องด้วยอัตราการเกิดของประชากรลดลง รวมถึงการอพยพเคลื่อนย้ายของประชากรวัยเรียนที่ย้ายติดตามผู้ปกครองไปรับจ้างทำงานต่างถิ่น ที่สำคัญคือ ค่านิยมของผู้ปกครองที่ส่งลูกหลานไปเรียนในเมืองหรือโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีชื่อเสียงและความพร้อม รวมถึงโรงเรียนเอกชน จึงทำให้โรงเรียน

หลายแห่งถูกลดระดับกลายเป็นโรงเรียนขนาดเล็กไปในที่สุด ทั้งนี้ โรงเรียนขนาดเล็กไม่ได้เป็นเพียงสถานศึกษาเท่านั้น แต่ยังเป็นรากฐานของชุมชนอีกด้วย การบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กมีต้นทุนสูงทั้งด้านวัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี ปัญหาการขาดแคลนผู้บริหาร จำนวนครูไม่ครบชั้นเรียน ส่งผลให้ประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนไม่เท่าเทียมกับโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ จะทำอย่างไรให้โรงเรียนอยู่คู่กับชุมชนตลอดไป จึงขอเสนอต่อรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้จัดสรรงบประมาณค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาจากรัฐบาลให้เพียงพอและพอเพียง จัดสรรครูให้เพียงพอสามารถจัดการเรียนรู้อย่างครอบคลุม และไม่หนักเกินกำลังของครู เพราะวันนี้โรงเรียนขนาดเล็กขาดแคลนครูกว่าร้อยละ 80 และควรจัดสรรเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและอุปกรณ์ให้เสถียร ครอบคลุมทุกชั้นเรียนเพื่อเป็นการสร้างสื่อการเรียนรู้และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงการจัดสรรสื่อวัสดุอุปกรณ์ การเรียนการสอนให้นักเรียนทุกคน เพื่อสนับสนุนการทำงานของครู และจัดสรรเจ้าหน้าที่ธุรการให้กับโรงเรียนขนาดเล็กทุกโรงเรียน เพื่อลดภาระงานของครู ส่วนเรื่องจะยุบ รวม หรือเลิกโรงเรียนนั้น ขอให้พิจารณาถึงความเหลื่อมล้ำที่จะเกิดขึ้น พิจารณาข้อมูลเป็นรายโรงเรียน รายพื้นที่ และความสามารถของชุมชนเป็นหลัก แต่ที่สุดแล้วการบริหารจัดการคือการคงอยู่ของโรงเรียนซึ่งเป็นสถาบันหลักของชุมชนเป็นสิ่งสำคัญ และขอเสนอความเห็นต่อกระทรวงศึกษาธิการว่า การปฏิรูปการศึกษาควรกระจายอำนาจให้สถานศึกษา ทั้งด้านบุคลากร งบประมาณ บริหารทั่วไป และอื่น ๆ กำหนดเป้าหมายให้ชัดเจนว่าจะให้เกิดอะไรกับผู้เรียน นโยบายไม่เปลี่ยนแปลงง่ายเหมือนปัจจุบัน พร้อมทั้งเร่งดำเนินการผลักดันให้มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่เพื่อให้ทันการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยมุ่งเน้นให้มีการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาตามบริบทของพื้นที่ โดยเชื่อมั่นว่า การกระจายอำนาจทางการศึกษาจะเป็นแนวทางที่ดีต่อการจัดการศึกษาให้กับลูกหลานไทยต่อไป

ด้านการเกษตร ปัญหาภัยแล้งในพื้นที่ภาคใต้ส่งผลให้เกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนซึ่งในปี 2567 มีผลผลิตที่ดีขึ้นมีการขยายพื้นที่ในการปลูกแต่กลับพบปัญหาแหล่งน้ำต้นทุนเนื่องจากภัยแล้ง รัฐบาลและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องมาดูแลแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน จึงขอให้มีการสนับสนุนงบประมาณและโครงการเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกระทรวงมหาดไทย ต้องบูรณาการร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้ง ขอให้ลดขั้นตอนของงบประมาณที่จะไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีการอำนวยความสะดวกในการขออนุญาตการใช้พื้นที่ให้ทันต่อเหตุการณ์

ด้านปัญหายาเสพติด ควรจัดทำเป็นวาระแห่งชาติและเป็นวาระเร่งด่วน รัฐบาลควรกำหนดระยะเวลา กำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบ กำหนดตัวชี้วัดและเป้าหมายให้สำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมให้ได้ งบประมาณควรเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 เนื่องจากมีการสำรวจแล้วพบว่ามียาเสพติดคิดเป็นร้อยละ 50 ของประชากรครัวเรือน เป็นปัญหาใหญ่ที่ต้องแก้ไข สำหรับแผนบูรณาการป้องกัน

ปราบปราม และแก้ไขปัญหาเสพติดของรัฐบาลที่กำหนดเป้าหมายว่าประชากรทุกกลุ่มเป้าหมาย รู้เท่าทันยาเสพติด และมีความปลอดภัยจากยาเสพติด โดยมีตัวชี้วัดจากสัดส่วนผู้เกี่ยวข้องกับผู้เสพติดไม่เกิน 9 คน ในประชากร 1,000 คน ซึ่งไม่สอดคล้องกับความจริงทั้งในภาคปฏิบัติและงบประมาณที่จัดสรร โดยในปี 2568 มีการเพิ่มงบประมาณแก้ไขปัญหาเสพติด ในส่วนการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด แต่กลับลดงบประมาณการป้องกันกลุ่มเป้าหมายจากยาเสพติด ซึ่งไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างครอบคลุม จึงควรมีการเพิ่มงบประมาณในทุกส่วนและควรเป็นยุทธศาสตร์ด้านพัฒนาสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ เป็นการสร้างคนและสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีให้กับเยาวชนในสังคม ทั้งนี้ เห็นว่ารัฐบาลให้ความสำคัญและเน้นเรื่องการป้องกันและปราบปรามมากเกินไป เช่น เสริมสร้างการป้องกันยาเสพติดในกลุ่มเป้าหมายให้รู้เท่าทัน ดำเนินการสกัดกั้น ลักลอบลำเลียงยาเสพติด ดำเนินการปราบปรามเครือข่ายยาเสพติด นำไปสู่กระบวนการขยายผลจับกุม สิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นเรื่องที่ดี แต่สิ่งที่รัฐบาลควรทำให้เท่ากับการป้องกันและปราบปราม คือ การบำบัดฟื้นฟูผู้ป่วยยาเสพติด วันนี้จะเห็นได้ว่าในสังคม ทั้งในเมืองหรือชนบทมีผู้ป่วยเกี่ยวกับยาเสพติดจำนวนมาก ที่ผ่านมามีนิยยะว่า “คนเสพตาย คนขายติดคุก” วันนี้กว่าคนเสพจะตายก็ไปทำร้ายคนอื่นก่อน ส่วนคนขายติดคุก ก็ต้องจับให้ได้ก่อนจึงจะติดคุก สิ่งสำคัญเหล่านี้เมื่อผู้ป่วยยาเสพติดเพิ่มขึ้นและทวีความรุนแรงมากขึ้นในสังคม เป็นสิ่งที่รัฐบาลต้องคิดและนำมาแก้ไข ซึ่งรัฐบาล ควรให้ความสำคัญอย่างมากกับการวางแผนการบริหารจัดการผู้เสพที่เข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาให้มากกว่านี้ เชื่อมต่อเครือข่ายไปจนถึงการติดตามช่วยเหลือฟื้นฟูสภาพทางสังคมให้ผู้เสพเข้ารับการรักษาอย่างครบวงจร เพื่อให้ผู้ที่ผ่านการบำบัดรักษาได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและกลับมาใช้ชีวิตในสังคมอย่างเท่าเทียมกัน มีความสุข และมีอาชีพ

ด้านสาธารณสุข บุคลากรทางการแพทย์คือบุคคลที่ขับเคลื่อนให้ระบบสาธารณสุขยังคงเดินต่อ สร้างความเข้มแข็งและความมั่นคงทางสุขภาพ แต่ปัญหาที่ระบบสาธารณสุขไทยและคนต่างจังหวัดยังคงประสบอยู่ คืออัตรากำลังของบุคลากรทางการแพทย์ต่อผู้ป่วยยังขาดแคลน โดยหากมองภาพรวมสัดส่วนจำนวนแพทย์ไทยต่อประชากรอยู่ที่ 1 คน ต่อ 1,305 คน ใกล้เคียงกับสัดส่วนมาตรฐานที่องค์การอนามัยโลก (WHO) ตั้งไว้ คือ แพทย์ 1 คน ต่อประชากร 1,000 คน แต่ความเป็นจริง แพทย์จะกระจุกตัวอยู่ในเมืองใหญ่แต่ในชนบทยังขาดแคลนอยู่จำนวนมาก โดยหากพิจารณาสัดส่วนสัดส่วนแพทย์ต่อจำนวนประชากรในแต่ละจังหวัดจะพบว่า กรุงเทพมหานครมีสัดส่วนแพทย์ต่อประชากรอยู่ที่ 1 ต่อ 545 คน แต่จังหวัดที่อยู่ในชนบทและอยู่ชายขอบคือจังหวัดบึงกาฬมีสัดส่วนอยู่ที่ 1 คน ต่อประชากร 5,618 คน สะท้อนให้เห็นว่า แพทย์มีการกระจุกตัวอยู่ในเมืองใหญ่ เมืองที่มีความเจริญแต่ขาดการกระจายไปอยู่ในต่างจังหวัด ทำให้แพทย์ในต่างจังหวัดต้องทำงานหนักกว่าแพทย์ในเมืองเกือบ 10 เท่า และเมื่อมีการกระจุกตัวของบุคลากรทางการแพทย์ในเมืองใหญ่ก็จะยิ่ง

ทำให้จำนวนบุคลากรทางการแพทย์ในชนบทขาดแคลน ส่งผลให้แพทย์ในชนบทต้องแบกรับชั่วโมงการทำงานที่มากเกินไป แบกภาระงานที่หนัก ทำให้ประสิทธิภาพการทำงานลดลง ความแม่นยำในการรักษาโรคลดลง และสุขภาพของแพทย์และพยาบาลแย่ลง นำไปสู่คำถามที่ว่า หากแพทย์และพยาบาลมีสุขภาพที่แย่แล้ว คนไข้จะมีสุขภาพดีได้อย่างไร ดังนั้น การแก้ปัญหาสาธารณสุขของไทย โดยนำหลักคิด “ยกระดับสาธารณสุขทั้งระบบ” ซึ่งเป็นนโยบายของพรรคเพื่อไทย และวิสัยทัศน์ “ศูนย์กลางทางการแพทย์” ซึ่งเป็นนโยบายของนายกรัฐมนตรี มาบูรณาการเข้าด้วยกัน ได้แก่ การยกระดับสาธารณสุขไทยทั้งระบบด้วยเทคโนโลยีและ AI ในการวินิจฉัยและรักษาโรคเพื่อเพิ่มความสะดวกในการเข้ารับบริการของคนไข้ ช่วยลดภาระงานของแพทย์และพยาบาล ลดภาระและระยะเวลาการรอคอยของคนไข้ ยกระดับการแพทย์ฉุกเฉินทำให้ผู้ป่วยที่ประสบอุบัติเหตุและอยู่ในภาวะฉุกเฉินได้รับการรักษาที่เร็วขึ้น ช่วยลดความรุนแรงของโรค และช่วยลดภาระงานและชั่วโมงการทำงานของแพทย์และพยาบาล ยกระดับการแพทย์ปฐมภูมิเพื่อเสริมสร้างระบบสาธารณสุขไทยให้เข้มแข็ง พร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ สำหรับการแก้ปัญหาชั่วโมงการทำงานที่สูงเกินไปของบุคลากรทางการแพทย์ที่ต้องแบกรับหน้าที่และความรับผิดชอบมากกว่าที่ควรจะเป็น แพทย์และพยาบาลต้องคงเวรติดต่อกันมากกว่า 32 ชั่วโมงอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น จึงต้องเพิ่มงบประมาณ เติมแพทย์และพยาบาลเข้าระบบเพื่อลดภาระบุคลากร ป้อนคนเพิ่ม เสริมประสิทธิภาพการทำงาน และสนับสนุนบุคลากรทางการแพทย์ด้วยเทคโนโลยี และใช้ AI ในการวินิจฉัยโรคเบื้องต้น ใช้เทคโนโลยีเสริมในการรักษา เช่น Telemedicine เจาะเลือดใกล้บ้าน นัดหมายออนไลน์ Health Rider และส่งยาทางไปรษณีย์ เพื่อลดภาระของบุคลากรและเพิ่มความสะดวกให้กับประชาชน อีกทั้งจะต้องยกระดับการแพทย์ฉุกเฉินทั้งทางบก อากาศ และทางน้ำ เพื่อทำให้ผู้ป่วยได้รับการรักษาเร็วขึ้น ลดความบอบซ้ำของสมองและหัวใจของผู้ป่วย ลดความรุนแรงของโรค และลดภาระงานของบุคลากรทางการแพทย์ เร่งการถ่ายโอนโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล หรือ รพ.สต. ให้มีประสิทธิภาพเพื่อกระจายบุคลากรไปสู่ชุมชนและชนบท ลดการกระจุกตัวของแพทย์ในเมืองใหญ่ และสนับสนุนทีมช่วยเหลือแพทย์และพยาบาลด้วยการเพิ่มค่าตอบแทนให้ อสม. และ อสส. จากเดือนละ 1,000 บาท เป็น 2,000 บาท เพื่อช่วยดูแลผู้ป่วยและลดภาระงานของบุคลากรทางการแพทย์

ปัญหาสังคมผู้สูงอายุทำให้เกิดผู้ป่วยเพิ่มมากขึ้น มีโรคซับซ้อนมากขึ้น มีภาวะพึ่งพิงและติดเตียงมากขึ้น ดังนั้น นโยบายสถานชิวาภิบาลและระบบการดูแลสำหรับผู้ป่วยและบุคคลที่มีภาวะพึ่งพิง หรือ Long-team Care โดยอาศัยการร่วมมือประสานกันของชุมชน วัด ศาสนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระบบสาธารณสุข อสม. อสส. มาบูรณาการร่วมกัน เพื่อช่วยดูแลผู้สูงอายุและผู้ที่มีภาวะพึ่งพิง ทั้งนี้ เมื่อทราบถึงปัญหาและเหตุผล รัฐบาลจึงแก้ปัญหาโดยนำเสนอโครงการผ่านการจัดสรรงบประมาณปี 2568 ได้แก่ โครงการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านสุขภาพสู่ความเป็นมืออาชีพ

43,975.625 ล้านบาท เพื่อผลิตและกระจายแพทย์สู่ชนบท พัฒนาและยกระดับสาธารณสุขผ่านโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค ผ่านแอปพลิเคชันหมอพร้อม Line OA Line Chatbot และโครงการบัตรประชาชนใบเดียวรักษาทุกที่ งบประมาณด้านการแพทย์ฉุกเฉิน 1,410.9645 ล้านบาท และงบประมาณผ่านโครงการสถานชีวาภิบาลและ Long-team Care 2,923.466 ล้านบาท เพิ่มการสนับสนุนงบประมาณให้กับ Long-team Care จากปีที่แล้ว 1 ผู้ป่วย ได้รับ 6,000 บาท เป็นประมาณ 10,000 บาท และมีข้อเสนอแนะต่อการจัดสรรงบประมาณในปี 2568 ได้แก่ 1. ไม่ตัดงบประมาณเพราะการตัดงบประมาณด้านสาธารณสุขเปรียบเสมือนการตัดชีวิตและลดทอนคุณค่าในชีวิตของประชาชน 2. จัดสรรแพทย์ให้ตรงกับส่วนที่ขาดโดยเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารข้าราชการบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข เพื่อแยกการจัดสรรบุคลากรทางด้านสาธารณสุขออกจาก ก.พ. เพื่อแก้ปัญหาบุคลากรให้ตรงกับส่วนที่ขาด 3. เพิ่มศูนย์ดิจิทัลสำหรับผู้ป่วยที่ไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีเพื่อรองรับการแพทย์ดิจิทัล 4. เติมศักยภาพ อสม. อสส. โดยอุดหนุนเครือข่ายมือถือฟรีสำหรับการติดต่อกับผู้ป่วยด้วย Telemedicine และ 5. เพิ่มค่าตอบแทนและค่าครองชีพให้พนักงานฝ่ายสนับสนุนซึ่งเป็นบุคคลเบื้องหลังของกระทรวงสาธารณสุข โดยเฉพาะพนักงานกระทรวงพนักงานราชการ และลูกจ้าง ให้มีคุณภาพชีวิตและมีเงินเพียงพอในการดำรงชีวิต ทั้งนี้ งบประมาณปี 2568 มีไว้เพื่อชีวิตคนไทยที่ดีกว่า เพื่อเพิ่มการกระจายตัวของแพทย์ เพิ่มจำนวนแพทย์สู่ชนบท เพิ่มคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยผ่านโครงการ 30 บาท รักษาทุกโรคและบัตรประชาชนใบเดียวรักษาทุกที่ เพื่อเพิ่มศักยภาพการดูแลผู้ป่วยในสภาวะพึ่งพิงผ่านสถานชีวาภิบาลและโครงการ Long-team Care เพิ่มโอกาสรอดชีวิตของผู้ป่วยวิกฤต และส่งเสริม การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ Medical Hub ตามนโยบายของรัฐบาล ดังนั้น จึงเห็นชอบกับการจัดสรรงบประมาณประจำปี 2568

สมาชิกฯ ยังได้อภิปรายถึงปัญหาสาธารณสุขในระดับปฐมภูมิ โดยพบว่ามีภารกิจกำลังพล งบประมาณ ไม่กระจายอำนาจไปยังท้องถิ่น โรงพยาบาลหลายแห่งขาดแคลนบุคลากรแพทย์พยาบาล ดูแลระบบสาธารณสุขไม่เพียงพอ ส่วนระดับปฐมภูมิ กรุงเทพมหานครก็พบว่ามีการลงทุนที่น้อยเกินไป โดยศูนย์บริการสาธารณสุข 1 แห่ง ดูแลประชากรมากถึง 72,000 คน ทั้งที่ควรมีศูนย์บริการปฐมภูมิ 300 - 500 แห่ง จนต้องไปพึ่งพาศูนย์เอกชน และเกิดปัญหาการจ่ายค่ารักษาพยาบาลของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) ที่จะจ่ายแบบรายหัว หรือเหมารายครั้ง เพื่อบริหารจัดการได้ดีกว่ากัน ขณะที่ข้อมูลคนป่วย ก็พบว่ายังขาดการเชื่อมโยงข้อมูล เพราะไม่มีระบบคลาวด์ทำให้ สปสช. ต้องประสบปัญหาการจ่ายค่ารักษาพยาบาลรายหัวซ้ำซ้อน เงินคงคลังของ สปสช. ในปีนี้เหลือเพียง 524 ล้านบาทเท่านั้น ซึ่งกำลังจะเป็นปัญหา จึงเสนอให้เพิ่มการลงทุน 16,000 ล้านบาท ในบริการสุขภาพปฐมภูมิ โดยคิดเป็นเพียงร้อยละ 3 ของโครงการดิจิทัลวอลเล็ตเท่านั้น ในการแก้ปัญหาแบ่งเป็น 1,800 ล้านบาท จ้างแพทย์ทั่วไป ครอบคลุม 1 คน เวียนตรวจโรค

2 - 3 โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) รวมถึงอุดหนุน รพ.สต. ให้มีบุคลากรถึงมาตรฐานขั้นต่ำ 3,000 ล้านบาท พัฒนาศักยภาพ อสม. 200 ล้านบาท จ้างนักบริบาลต่อผู้ป่วยติดเตียง 1 ต่อ 4 จำนวน 9,000 ล้านบาท จ้างสหวิชาชีพสุขภาพปฐมภูมิ 1 คน ต่อตำบล 2,000 ล้านบาท และให้สลายเขตงานกำลังคนทำงานท้องถิ่น ให้ อปท. จ้างคนทำงานเต็ม รพ.สต. ได้ตามความเหมาะสม สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (สพฉ.) มีการจ่ายค่าบริการกู้ภัยล่าช้าเฉลี่ย 2 เดือนครั้ง อีกทั้งยังพบว่ากู้ภัยมีการจบหลักสูตร Paramedic ที่น้อยมากในแต่ละปี จึงเสนอให้ตั้งวิทยาลัยและเพิ่มค่าตอบแทนให้กับคนจบหลักสูตร โดยเสนอให้เพิ่มงบประมาณดังกล่าว อีกทั้งเครื่องมือรองรับสถานะฉุกเฉินยังไม่เพียงพอพบว่าเครื่อง AED น้อยเกินไป จึงเสนอให้เปลี่ยนงานอาสาให้เป็นอาชีพ โดยจ้างเป็นงานประจำและจ้างเป็นหน่วยงานรับผิดชอบในพื้นที่ เพิ่มศักยภาพของอาสาสมัครให้ได้รับประกาศนียบัตรเฉพาะด้าน เช่น EMT EMR ให้ครบร้อยละ 100 ของจำนวนกู้ภัยทั่วประเทศ ภายในระยะเวลา 5 ปี และตั้งเป้าให้มี Paramedic หรือนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ระดับปริญญาตรี อย่างน้อย 1 คน ทุกมูลนิธิ รวมถึงระดับประกาศนียบัตรร้อยละ 100 ประจำทุกจุดของหน่วยกู้ภัย ภายใน 5 ปี โดยภาครัฐต้องอุดหนุนการศึกษาให้กับมูลนิธิ

ด้านสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ปีงบประมาณ 2568 ตั้งกรอบจัดสรรไว้ที่ 137,291.9 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.7 ของงบประมาณแผ่นดินทั้งหมด ประเด็นเรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องใกล้ตัว ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตโดยตรงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะให้การจัดสรรงบประมาณมีส่วนช่วยให้เกิดการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้นและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลเป็นวงกว้างทั้งในภาคเกษตรกรรมที่น้ำไม่เพียงพอ ฝนที่ไม่ตกตามฤดูกาล ส่งผลต่อผลผลิตและรายได้ที่ใช้ในการดำเนินชีวิต จำเป็นต้องแก้ไขปัญหาย่างเร่งด่วน ปัญหาดังกล่าวยังส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจที่เกี่ยวข้องตลอดห่วงโซ่อุปทาน รายได้จากการส่งออกของประเทศไทยลดน้อยลง ความมั่นคงทางอาหารจะเป็นปัญหาที่ตามมา สำหรับภาคอุตสาหกรรม ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ทั้งพายุ ภัยแล้ง ที่มีความรุนแรงและความถี่เพิ่มมากขึ้น การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะการจัดการทรัพยากรน้ำเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างมากต่อการตัดสินใจลงทุน เมื่อมีภัยแล้งการลงทุนจากต่างประเทศจะหยุดชะงัก หากยังไม่ปรับตัวเพื่อเปลี่ยนผ่านเข้าสู่เศรษฐกิจให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมต้องเผชิญมาตรการกีดกันทางการค้าจากประเทศคู่ค้าสำคัญ ในมิติของครัวเรือนสภาพภูมิอากาศปัจจุบันกำลังเข้าสู่ภาวะโลกเดือด นอกจากอุณหภูมิที่สูงแล้ว ยังมีมลพิษในอากาศที่จะส่งผลกระทบต่อประชาชน การจัดสรรงบประมาณต้องเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพด้วยการบูรณาการและกระจายอำนาจ ในงบประมาณของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เน้นการเตรียมการจัดการปัญหาในทุกระยะ โดยระยะสั้น แก้ไขปัญหาไฟป่า ฝุ่นควัน ผ่านการสร้างแรงจูงใจ

ในเศรษฐกิจ สนับสนุนให้เกษตรกรที่ต้นทุนน้อยลดการเผา ร้างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดจะช่วยผลักดันในการแก้ไขปัญหาด้านมลพิษทางอากาศได้อย่างยั่งยืน ระยะกลางและระยะยาว มีโครงการที่จำเป็นต่อการเปลี่ยนผ่านแลส่งเสริมอุตสาหกรรมสีเขียวผ่านการพัฒนาการบริการประชาชนและการป้องกันภัยพิบัติและภัยความมั่นคงรูปแบบใหม่ เน้นการบูรณาการจากหลายภาคส่วน ได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ร่วมแก้ไขปัญหา ต้องมีการกระจายอำนาจโดยอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรพลิกวิกฤตหรือปัญหาให้กลายเป็นโอกาสของประเทศ โดยเฉพาะมิติสิ่งแวดล้อมที่สอดคล้องกับมิติทางเศรษฐกิจ ผลักดันตลาดคาร์บอนเครดิตร่วมกับตลาดทุน ส่งเสริมการเข้าสู่ Carbon Neutrality เพื่อสร้างบทบาทไทยบนเวทีการค้าโลก สร้างความร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ในการเปลี่ยนผ่านเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว

เมื่อไม่กี่เดือนที่ผ่านมา เราเผชิญกับปรากฏการณ์คลื่นความร้อนทั่วทั้งประเทศไทย โดยจังหวัดสุโขทัยอุณหภูมิเพิ่มขึ้นสูงเกือบ 45 องศา จังหวัดระยองและจังหวัดจันทบุรี ทุเรียนไม่ออกผล เพราะภัยแล้ง พายุฤดูร้อนเข้าถล่มหลายจังหวัดในภาคเหนือ เกษตรกรบางรายเสียหายนับล้านบาท แต่กลับได้รับเงินเยียวยาไม่ถึง 3,000 บาท น้ำท่วมจังหวัดนราธิวาสตั้งแต่ปีที่แล้ว จนทุกวันนี้พี่น้องภาคใต้บางคนยังไม่ได้เงินเยียวยา ซึ่งตลอดระยะเวลา 20 ปีที่ผ่านมา การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศสร้างความเสียหายต่อเศรษฐกิจไทยมูลค่ามากกว่า 280,000 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.82 ของ GDP เมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสูญเสียทางเศรษฐกิจสูงถึง 6 พันล้านบาท จากพื้นที่ชายฝั่งถูกกัดเซาะ ซึ่งกระทบถึงภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย หากหลาย ๆ ภาคส่วนของประเทศไทยยังไม่เร่งที่จะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและปรับตัวให้เตรียมพร้อมรับมือกับสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนไปก็มีโอกาสที่เศรษฐกิจไทยจะหดตัวสูงถึงร้อยละ 43 จึงหวังว่ารัฐบาลจะตระหนักถึงวิกฤตโลกร้อนและกำหนดให้เป็นวาระเร่งด่วนอย่างจริงจัง แต่การจัดสรรงบประมาณปี 2568 ภายใต้โครงการของแผนงานยุทธศาสตร์จัดการผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศ ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพียง 2,127 ล้านบาท หรือเพียงร้อยละ 0.24 ของงบประมาณทั้งหมดเท่านั้น ยิ่งไปกว่านั้นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมได้รับการจัดสรรเพียงร้อยละ 4 ซึ่งน้อยที่สุดในจำนวน 6 ยุทธศาสตร์ ดัชนีชี้วัดสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยได้พิสูจน์แล้วว่า ประเทศไทยมีอันดับลดลงเกือบทุกด้าน รวมทั้งด้าน Climate Change ที่ลดลงกว่าร้อยละ 20 ภายในเวลา 2 ปี เท่านั้น จึงไม่แปลกใจว่าทำไมทุกวันนี้คนไทยจึงยังมีคุณภาพชีวิตที่ไม่ต่างจากการอยู่ในโลกที่ 3 ภาคการท่องเที่ยวเสี่ยงสูญเสียมูลค่าที่สถานที่ท่องเที่ยวธรรมชาติและเชิงวัฒนธรรม ภาคสาธารณสุขเสี่ยงต่อการเกิดโรคอุบัติใหม่ ภาคเกษตรเสี่ยงต่อปริมาณผลผลิตทางการเกษตรหดตัวสูงถึงร้อยละ 15 และในอนาคตอีก 20 ปีข้างหน้า อาจคิดเฉลี่ยเป็น 83,000 ล้านบาทต่อปี

งบประมาณที่จัดสรรภายใต้ยุทธศาสตร์จัดการผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศนั้นในเกือบทุกกระทรวงได้รับการจัดสรรงบประมาณเพิ่มขึ้นจากปี 2567 ยกเว้นกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ที่ได้รับการจัดสรรงบน้อยลง ทั้ง ๆ ที่ประเทศไทยยังมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาศึกษาวิจัยนวัตกรรมที่ช่วยในการลดโลกร้อนและยังต้องเตรียมผลิตบุคลากรให้รองรับกับการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจสีเขียวในอนาคต ในขณะที่กว่าร้อยละ 70 ของงบประมาณไปอยู่ที่กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ได้รับงบสูงถึง 1,481 ล้านบาท โดยกรมอุตุนิยมวิทยานั้นมีหลายโครงการที่ไม่ตอบโจทย์วัตถุประสงค์แผนงานลดโลกร้อนแต่เป็นโครงการที่ช่วยสนับสนุนงานด้านการบินเป็นส่วนใหญ่ที่นำมาไว้ภายใต้แผนงานลดโลกร้อน ทั้งนี้ ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกไม่ถึงร้อยละ 1 ของโลก แต่เราเป็นประเทศที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นลำดับที่ 9 ของโลก ดังนั้น รัฐบาลควรคิดใหม่ ทำเป็น โดยลดความเปราะบาง เพิ่มศักยภาพในการปรับตัวให้กับประชาชน จัดลำดับความสำคัญและให้น้ำหนักในการจัดสรรงบประมาณโดยเริ่มจากรากฐานที่ควรแข็งแกร่งก่อนคือ 1. โครงสร้างพื้นฐานที่แข็งแรงแต่ยืดหยุ่น พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงลดผลกระทบจากภัยพิบัติธรรมชาติเพื่อป้องกันที่อยู่อาศัยโรงงานอุตสาหกรรม ชุมชน แหล่งท่องเที่ยวจากภัยพิบัติ ป้องกันเขตชายฝั่งทะเลและเมืองคาร์บอนต่ำที่ยืดหยุ่นปรับตัวได้กับภาวะน้ำท่วม โดยรัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณให้ร้อยละ 30 2. ระบบเฝ้าระวัง เตือนภัย ป้องกันอันตรายต่าง ๆ ได้แก่ สถานที่ปลอดภัยสำหรับรองรับและให้บริการผู้ป่วยเมื่อเกิดภัยพิบัติ ระบบเฝ้าระวังเตือนภัยการแพร่ระบาดของโรคทั้งโรคคนและโรคสัตว์ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงเทคโนโลยีแจ้งเตือนภัยพิบัติล่วงหน้าที่มีประสิทธิภาพ โดยควรจัดสรรงบประมาณร้อยละ 25 3. เสริมสร้างศักยภาพองค์ความรู้ในการรับมือให้กับภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งชุมชน สถานประกอบการ ผู้ประกอบการ เกษตรกร และภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยจัดสรรงบประมาณร้อยละ 15 4. การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมลดโลกร้อน ทั้งเทคโนโลยีการผลิตข้าวที่ยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอย และการดักจับและกักเก็บคาร์บอน โดยควรจัดสรรงบประมาณร้อยละ 20 และ 5. การอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ พื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาพื้นที่สีเขียวในเมือง ป้องกันน้ำดิน โดยจัดสรรงบประมาณร้อยละ 10 ซึ่งหากใช้กรอบนี้ในการพิจารณาจะพบว่าการจัดสรรงบประมาณของรัฐบาลนั้นโครงการที่มีก็ยังไม่ใช่ ส่วนโครงการที่ใช่ก็ยังมี ทั้งนี้ จากสัดส่วนของการจัดสรรงบประมาณภายใต้แผนการลดโลกร้อนส่วนใหญ่จะไปอยู่ที่งบลงทุน ซึ่งอยู่ที่กรมอุตุนิยมวิทยาที่ได้จัดขอครุภัณฑ์แต่โครงการเพื่อป้องกันภัยพิบัติต่าง ๆ ไปอยู่ที่แผนงานอื่นที่ไม่ใช่แผนงานลดโลกร้อน และกระจายตัวตามกรมต่าง ๆ เช่น โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งทั้งภายในและภายนอกประเทศของกรมโยธาธิการและผังเมือง 18,000 ล้านบาท โครงการบริหารจัดการชายฝั่งทะเลและการป้องกันแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งอย่างเป็นทางการของกรมทรัพยากรชายฝั่งทางทะเล 65 ล้านบาท โดยสมาชิกฯ เห็นว่าเขื่อนป้องกันตลิ่ง

และเชื่อมป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งไม่จำเป็นต้องใช้โครงสร้างแข็งเท่านั้น แต่ควรเน้นโครงสร้างที่อิงกับธรรมชาติที่มีประสิทธิภาพซึ่งจะสามารถลดงบประมาณได้อย่างมหาศาล ในขณะที่ระบบเฝ้าเตือนเฝ้าระวังเตือนภัยป้องกันอันตรายนั้นมีหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกรมอุตุนิยมวิทยาของบภายใต้แผนลดโลกร้อน 4,641 ล้านบาท แต่ได้รับการจัดสรรเพียง 1,908 ล้านบาท ถูกตัดไปกว่า 3,100 ล้านบาท ซึ่ง 80 ล้านบาทที่ถูกตัดไปนั้นเป็นส่วนของโครงการจัดหาเครื่องมือการตรวจหาอากาศอัตโนมัติและโครงการก่อสร้างหอเรดาร์ตรวจอากาศ ที่ต้องการนำมาทดแทนของเดิมที่ชำรุดขัดข้องเนื่องจากใช้งานมานานหลายสิบปี จึงเห็นว่า สิ่งที่เป็นกลับโดนตัด โครงการที่มีก็ไม่ใช้ โครงการที่ใช้ก็กลับไม่มี

ด้านเศรษฐกิจ รัฐบาลได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาซึ่งมีสาระสำคัญตอนหนึ่งว่า รัฐบาลมุ่งมั่นส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจใหม่โดยมุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลคือการส่งเสริมอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง อุตสาหกรรมสีเขียว และอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ พร้อมทั้งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมในประเทศเพื่อให้เป็นเครื่องยนต์ใหม่ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและยกระดับศักยภาพการแข่งขันของประเทศให้สูงขึ้น รวมทั้งการต่อยอดเขตเศรษฐกิจพิเศษและระเบียงเศรษฐกิจทั้ง 4 ภาค เพื่อให้เกิดการกระจายความเจริญและกิจกรรมทางเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศเพื่อการสร้างงาน สร้างเงิน สร้างรายได้ สร้างโอกาส ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นให้แก่ประชาชนทุกคน ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องและเห็นด้วยอย่างยิ่ง แต่เมื่อพิจารณาการจัดสรรงบประมาณของรัฐบาลสำหรับยุทธศาสตร์ที่ 2 คือ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ปรากฏว่ารัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณสำหรับการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจ 4 ภาค ใช้น้อยมาก คือประมาณ 25 ล้านบาทเท่านั้น โดยนำไปใช้ในโครงการย่อย 3 โครงการ ส่วนใหญ่เป็นแผนงานโครงการที่เกี่ยวกับการจัดประชุมชี้แจง อบรมสัมมนาสร้างการรับรู้ให้แก่ชุมชน วิสาหกิจชุมชน ผู้ใช้แรงงาน และผู้ประกอบการเท่านั้น สะท้อนให้เห็นว่ารัฐบาลยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจทั้ง 4 ภาค อย่างจริงจังเท่าที่ควร ทั้งนี้ หากรัฐบาลต้องการพลิกฟื้นเศรษฐกิจให้กลับคืนมาได้ นอกเหนือจากการให้ความสำคัญกับการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก หรือ EEC และการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษชายแดนใน 10 จังหวัด ที่รัฐบาลชุดก่อนได้ดำเนินการไว้แล้ว รัฐบาลควรให้ความสำคัญต่อการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษทั้ง 4 ภาค คู่ขนานพร้อมกันไปด้วย โดยให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ในระดับต้น ซึ่งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจทั้ง 4 ภาคนั้น ได้แก่ ภาคเหนือ ประกอบด้วย จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดเชียงราย มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์หลักของประเทศอย่างยั่งยืน ภาคใต้ ประกอบด้วย จังหวัดชุมพร จังหวัดระนอง จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อเป็นศูนย์กลางของภาคใต้ในการเชื่อมโยงการค้าและโลจิสติกส์กับพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศและภูมิภาคฝั่งทะเลอันดามัน เป็นฐาน

การพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพและการแปรรูปเกษตรมูลค่าสูง ภาคกลาง - ตะวันตก ประกอบด้วย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดนครปฐม จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดกาญจนบุรี เพื่อพัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำด้านอุตสาหกรรมการเกษตร การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมไฮเทคมูลค่าสูง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือภาคอีสาน ประกอบด้วย จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดหนองคาย เพื่อพัฒนาเป็นฐานอุตสาหกรรมชีวภาพแห่งใหม่ของประเทศ ด้วยเทคโนโลยีทันสมัยตลอดห่วงโซ่การผลิตและอุตสาหกรรมการแปรรูปและอาหาร เพื่อให้ภาคอีสานเป็นเมืองหลวงของอุตสาหกรรมชีวภาพหมุนเวียนและสีเขียว หรือ BCG Model โดยเขตระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือ NeEC ถือเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพและความพร้อมต่อการพัฒนาเป็นอย่างมาก ด้วยเหตุผลหลายประการ ได้แก่ 1. ภาคอีสานเป็นภาคใหญ่ที่สุดของประเทศ มีพื้นที่กว่า 160,000 ตารางกิโลเมตร หรือ 1 ใน 3 ของประเทศ และมีประชากร 1 ใน 3 ของประเทศ หรือประมาณ 22 ล้านคน 2. ภาคอีสานมีพื้นที่เพาะปลูกสูงถึงร้อยละ 43 ของประเทศ และเป็นแหล่งปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญที่เป็นวัตถุดิบสำหรับป้อนเข้าสู่อุตสาหกรรมชีวภาพเป็นจำนวนมาก 3. ภาคอีสานเป็นที่ตั้งของสถาบันการศึกษาที่มีขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สำคัญ ซึ่งขณะนี้ได้มีการก่อสร้างอุทยานวิทยาศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือในมหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีเป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยอุทยานวิทยาศาสตร์ฯ นี้จะทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการศึกษาวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี รวมทั้งการถ่ายทอดเทคโนโลยีขั้นสูงให้แก่ผู้ประกอบการในภาคการผลิต 4. ระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือตั้งอยู่ในศูนย์กลางของภาคอีสานที่สามารถเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน สามารถเป็นประตูเศรษฐกิจสู่ภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงที่มีศักยภาพ การเติบโตสูงได้เป็นอย่างดี 5. ระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีศักยภาพและความพร้อมทางด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ ทั้งทางบก ทางราง และทางอากาศ โดยมีเส้นทางหลักที่เชื่อมโยงถึง 4 จังหวัด และขณะนี้กำลังอยู่ระหว่างการพัฒนาทางรถไฟทางคู่ สายกรุงเทพฯ - หนองคาย และรถไฟความเร็วสูงจากกรุงเทพฯ ถึงนครราชสีมา ซึ่งจะพัฒนาต่อไปถึงจังหวัดหนองคายในอนาคตที่สามารถเชื่อมโยงต่อไปถึง สปป.ลาว และจีนตอนใต้ นอกจากนี้ ยังสามารถเชื่อมต่อไปยังท่าเรือน้ำลึกที่จังหวัดชลบุรีได้ทั้งทางบกและทางรางอีกด้วย

ทั้งนี้ เสียงสะท้อนที่ได้ยินมาจากภาคส่วนต่าง ๆ รวมทั้งประชาชนทั่วไปคือ เวลานี้ทุกฝ่ายอยู่ในภาวะที่สับสนและมองไม่เห็นหนทางที่ชัดเจนว่าเราจะขับเคลื่อนให้ระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกิดขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรมได้อย่างไร เนื่องจากรัฐบาลยังขาดนโยบายที่ชัดเจนว่าจะพัฒนาต่อยอดระเปียงเศรษฐกิจทั้ง 4 ภาคอย่างไร และจะขับเคลื่อนไปในทิศทางไหน จะสอดรับกับแผนแม่บทเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก หรือ EEC หรือไม่ อย่างไร และยังไม่มียุทธศาสตร์หรือหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรงในการขับเคลื่อนแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ระเปียงเศรษฐกิจ

ในภูมิภาคต่างๆ ให้เกิดการพัฒนายอย่างเป็นระบบในทุกมิติที่เป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน อีกทั้งยังไม่มี ความชัดเจนเท่าที่ควรเกี่ยวกับเรื่องสิทธิประโยชน์ที่ผู้ลงทุนจะได้รับ ทั้งทางด้านภาษีและไม่ใช้ภาษี ที่จะเป็นแรงจูงใจเพียงพอต่อการดึงดูดเม็ดเงินให้เข้ามาลงทุน ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนยังไม่มีแผนงานโครงการในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีขีดความสามารถในระดับสูงที่จะ ทำหน้าที่เป็นนักวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี รวมทั้งการพัฒนาแรงงานที่มีฝีมือหรือทักษะแรงงานที่สูง เพื่อสนองต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรมการผลิตขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น จึงขอฝาก ให้รัฐบาลพิจารณาเร่งรัดดำเนินการกำหนดนโยบายและทิศทางที่ชัดเจนในการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจ ทั้ง 4 ภาค และจัดทำแผนแม่บทในการพัฒนาขึ้นมาให้ครอบคลุมทุกมิติเพื่อให้การพัฒนาเศรษฐกิจของ ภูมิภาคต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งพิจารณาดำเนินการออกกฎหมายโดยกำหนดให้มี หน่วยงานหรือองค์กรขึ้นมาทำหน้าที่ในการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ เพื่อให้การขับเคลื่อน การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษนี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตลอดจนการกำหนด สิทธิประโยชน์ทั้งในทางภาษีและไม่ใช้ภาษีให้เพียงพอต่อการดึงดูดนักลงทุนทั้งชาวไทยและ ชาวต่างประเทศให้นำเม็ดเงินมาลงทุนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจให้ได้ โดยเชื่อมั่นว่าหากโครงการนี้ได้รับการ ผลักดันอย่างจริงจังด้วยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ มหาวิทยาลัย ภาคเอกชน ผู้ประกอบการ ท้องถิ่น และประชาชนทั่วไปแล้ว จะเร่งรัดให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมและการพัฒนา ธุรกิจต้นแบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อุตสาหกรรมเศรษฐกิจชีวภาพ รวมทั้งอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และอาหารได้สำเร็จ ก็จะเป็นกลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของภาคอีสานให้เจริญเติบโต สามารถสร้างงาน สร้างรายได้ สร้างโอกาส ลดความเหลื่อมล้ำ และยกระดับคุณภาพชีวิตของคนอีสานให้ ดีขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ หากสามารถยกระดับเศรษฐกิจของภาคอีสานให้เข้มแข็งและเติบโตขึ้นได้ จนสามารถทำให้คนอีสานปลดหนี้สินและหลุดพ้นจากความยากจนได้เมื่อใด เมื่อนั้นเราจะสามารถ ยกระดับเศรษฐกิจของประเทศให้สูงขึ้นได้สำเร็จ และหากเราสามารถทำให้คนระดับฐานราก ทั่วทั้งประเทศพ้นจากความยากจนได้ ความหวังหรือความฝันของประเทศที่จะก้าวไปสู่ประเทศที่พัฒนา แล้วก็จะเป็นไปได้อย่างแน่นอน

มูลค่าการส่งออกของสินค้าสร้างสรรค์ของประเทศไทยเติบโตทุกปีเฉลี่ย 50,000 ล้านบาทต่อปี จากการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและรอบคอบในทุกมิติ รัฐบาลจึงกำหนด นโยบายสำคัญที่ขับเคลื่อนประเทศไทยให้หลุดพ้นประเทศ Middle Income Trap ซึ่งหนึ่งใน นโยบายนั้นคือการใช้ Soft Power โดยรัฐบาลให้ความสำคัญกับแนวทางการสร้างรายได้ผ่านเศรษฐกิจ เจริญรุ่งเรืองเพื่อเปิดตลาดใหม่ให้สินค้าและบริการเกิดขึ้นได้ จึงต้องพิจารณาในการใช้ Smart Power อย่างถี่ถ้วนว่าเมื่อไรใช้ Hard Power หรือ Soft Power แต่เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงเชิงประจักษ์ ในปัจจุบันที่พิสูจน์แล้วว่า ความสำเร็จที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะเศรษฐกิจนั้นต้องนำโดย Soft Power

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า สิ่งที่จะทำให้ประเทศไทยขยายเศรษฐกิจได้คือ เศรษฐกิจสีเขียว หรือ Rainbow Economy ดังนั้น รัฐบาลจึงได้กำหนดเป้าหมายสำคัญที่จะขับเคลื่อนเศรษฐกิจในภาพรวม ให้เติบโตอย่างมีนัยสำคัญผ่าน Rainbow Economy ซึ่งหมายถึงระบบเศรษฐกิจที่จะครอบคลุมและมุ่งเน้นการแก้ปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนในการยอมรับความหลากหลายทางเพศที่มีขึ้น ด้วยระบบเศรษฐกิจนี้จะเน้นย้ำเจตนารมณ์ของรัฐบาลที่จะเกิดความยั่งยืน การไม่แบ่งแยก ความหลากหลาย และความเสมอภาค ซึ่งแนวคิดนี้เน้นย้ำถึงคุณค่าในการขับเคลื่อนนวัตกรรมทางสังคม เพื่อการเติบโตทางเศรษฐกิจโดยไม่ได้คำนึงถึงภูมิหลังและอัตลักษณ์ของพี่น้องเหล่านั้น การดำเนินนโยบายของรัฐบาลมีความเชื่อมโยงระหว่าง Soft Power และ Rainbow Economy ได้แก่ การขับเคลื่อนนโยบาย Soft Power ซึ่งจากการวิเคราะห์และการเติบโตทางอุตสาหกรรมต่าง ๆ จะเห็นว่าอุตสาหกรรมบันเทิงขยายตัวสูง ทำให้รัฐบาลและกระทรวงพาณิชย์ถือเป็นโอกาสที่จะนำภูมิปัญญา ไทยและสินค้าชุมชนในรูปแบบการบอกเล่าเรื่องราวสื่อสารออกมาในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งภาพยนตร์ เพลง Infographic หรือสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ตลอดจนการถ่ายทอดเรื่องราวผ่านอุตสาหกรรมเกมดิจิทัล ที่จะบอกเรื่องราวทางวัฒนธรรมให้เกิดความสนุกสนาน เกิดการแข่งขันเพื่อชักจูงให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น และสัมผัสถึงประสบการณ์ ซึ่งเป็นการแปลงสินทรัพย์ทางวัฒนธรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนา เศรษฐกิจอีกรูปแบบหนึ่งในยุคปัจจุบัน ให้กลายเป็นแหล่งรายได้และมูลค่าทางเศรษฐกิจที่ดึงดูด นักท่องเที่ยว ตลอดจนนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศให้เข้ามาในประเทศไทย ในส่วนของกระทรวงพาณิชย์ได้ดำเนินนโยบาย Rainbow Economy และยังขยายอุตสาหกรรมด้านการสร้างสื่อสร้างสรรค์ เพื่อเจาะจงกลุ่มเป้าหมายเฉพาะมากขึ้นอย่างเป็นระบบ สำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ ได้แก่ บุคคลและ ชุมชน LGBTQ ซึ่งเป็นทั้งผู้บริโภค ผู้ประกอบการ พนักงานและเป็นผู้มีอิทธิพลทางวัฒนธรรม ทำให้ กลุ่ม LGBTQ มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจเนื่องจากเป็นกลุ่มผู้มีอำนาจการตัดสินใจในการใช้จ่าย ในสังคม LGBTQ โดยผลสำรวจในปี 2564 จำนวนผู้มีความหลากหลายทางเพศทั่วโลกมีประมาณ 371 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 5 ของประชากรโลกพร้อมกำลังซื้อถึง 3.9 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2566 เพิ่มขึ้นเป็น 4 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐหรือประมาณ 170 ล้านล้านบาท ในขณะที่ประเทศไทยมีประชากรกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศประมาณ 4 ล้านคน มีกำลังซื้อประมาณ 8 แสนล้านบาท นอกจากนี้ รายได้ร้อยละ 1 ของ GDP ในประเทศไทยก็มาจากนักท่องเที่ยว กลุ่ม LGBTQ

เมื่อการเชื่อมโยงประเด็น LGBTQ กับการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ มีใจความสำคัญในการสร้างสังคมที่ครอบคลุมและเท่าเทียม ดังนั้น การส่งเสริมและการยอมรับของ ชุมชน LGBTQ จะช่วยสนับสนุนเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน เช่น เป้าหมายที่ 5 คือ ความเท่าเทียมทางเพศ เป้าหมายที่ 8 คือ งานที่มีคุณค่าและความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เป้าหมายที่

10 คือ การลดความเหลื่อมล้ำ เป็นต้น ทั้งนี้ การที่รัฐบาลสนับสนุน Rainbow Economy ถือเป็น การแสดงออกว่ารัฐบาลไทยได้ให้ความสำคัญในเป้าหมายภายใต้กรอบแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน ต่อประชาคมโลกด้วย ดังนั้น การผลักดัน Rainbow Economy ด้วยกลุ่ม LGBTQ ผ่านกิจกรรม ตามนโยบายดังกล่าวสามารถสร้างประโยชน์ให้กับชุมชน LGBTQ และสังคมเศรษฐกิจโดยรวม ของประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่เพียงแต่สร้างความเท่าเทียมเท่านั้น แต่ยังมีศักยภาพ ในการกระตุ้นเศรษฐกิจในหลายด้าน รวมทั้งสังคมพื้นฐานในอุตสาหกรรมในระยะต่าง ๆ ตามแผนงาน ดังนี้ แนวคิด Rainbow Economy ไม่ได้หมายถึงการมอง LGBTQ เป็นกลุ่มผู้บริโภคที่ช่วยเพิ่มผลผลิต ขององค์กรและเศรษฐกิจโดยรวมเท่านั้น แต่ยังมีพื้นที่ LGBTQ มากขึ้นในสังคมควบคู่ไปกับการเพิ่มสิทธิ ทางด้านกฎหมาย การพัฒนาเศรษฐกิจ Soft Power และ Rainbow Economy เป็นเครื่องมือที่สำคัญ ที่สุดในการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศไทย ส่งเสริมการลงทุน การขยายการส่งออกผ่านนโยบาย Rainbow Economy ซึ่งไม่เพียงแต่เกิดความเท่าเทียมในสังคมไทยเท่านั้นแต่ยังเป็นกุญแจสำคัญ ในการสร้างเศรษฐกิจที่ยั่งยืนผ่านสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเติบโตและเจริญรุ่งเรืองของสังคม LGBTQ และสร้างแผนยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนกลุ่ม LGBTQ จึงขอเชิญชวนให้มาร่วมกันสร้าง Master Plan เพื่อส่งเสริมการพัฒนา Soft Power และ Rainbow Economy ให้เป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ การพัฒนาเศรษฐกิจไทยเพื่อสร้างความเจริญรุ่งเรืองอย่างยั่งยืน สร้างสังคมที่เท่าเทียม และครอบคลุม สำหรับทุกคน

ด้านต่างประเทศ ความท้าทายด้านต่างประเทศของไทยคือ ต้องเผชิญกับเศรษฐกิจโลก ที่กำลังมุ่งสู่การแบ่งขั้วที่เข้มข้นมากขึ้น (Decoupling) รวมถึงความไม่ชัดเจนของบทบาทและสถานะ ของไทยในเวทีระหว่างประเทศ จึงไม่สามารถกำหนดวาระด้านต่างประเทศได้อย่างชัดเจน และการแข่งขันทางภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศที่เข้มข้น ตลอดจนปัญหาภัยคุกคามหรือความมั่นคง รูปแบบใหม่ (Non-traditional Security) นอกจากนี้ นโยบายการต่างประเทศต้องเป็นเครื่องมือหนึ่ง ในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของไทย การต่างประเทศที่ประโยชน์แห่งชาติต้องมาก่อนและเป็น การต่างประเทศที่กินได้ ประโยชน์ตกถึงมือประชาชน การจัดสรรงบประมาณมุ่งไปที่เป้าหมาย 4 เรื่อง โดยมีการสร้างรายได้ ขยายโอกาสเป็นแกนกลาง ได้แก่ 1. นโยบายการทูตเศรษฐกิจเชิงรุก ที่จำเป็นต้องคว้าโอกาส ขยายตลาด โดยการเร่งทำและยกระดับ FTA แสวงหาโอกาสจากการย้ายฐานผลิต ดึงดูดให้ นักลงทุนต่างชาติมาลงทุนและตั้งฐานการผลิต 2. เน้นย้ำบทบาทการเป็นผู้นำ การส่งเสริมสันติภาพ และความมั่นคง เพื่อกอบกู้เกียรติภูมิและเพิ่มบทบาทไทยในเวทีโลก โดยการขับเคลื่อนนโยบายเติบโต ไปพร้อมกับเพื่อนบ้านไปยังอาเซียนและไปสู่เวทีโลก สนับสนุนสันติภาพและความเจริญรุ่งเรืองในโลก โดยช่วยเหลือเมียนมาในด้านมนุษยธรรมอย่างต่อเนื่อง ประเทศไทยควรเป็นประตูในการช่วยเหลือ ทางมนุษยธรรมจากทั่วโลกและส่งผ่านไปยังเมียนมา สำหรับเวทีโลกประเทศไทยได้สมัครเป็นสมาชิก

คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (UNHRC) สมาชิกองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) และสมัชชสมาชิก BRICS ซึ่งการสมัครเป็นสมาชิกต่าง ๆ นั้น ล้วนเป็นประโยชน์และช่วยเพิ่มบทบาทให้กับประเทศไทยในเวทีโลกได้ 3. ดำเนินความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างสมดุล โดยไทยจะวางสมดุลในการสานสัมพันธ์กับประเทศต่าง ๆ โดยยึดมั่นในระเบียบโลกภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ ด้วยยุทธศาสตร์การประกันความเสี่ยงแบบมีทิศทาง เป็นผู้สนับสนุนสันติภาพและความมั่งคั่งในเวทีโลกอย่างแข็งขัน อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยจะดำเนินนโยบายต่างประเทศอย่างสมดุลบนพื้นฐานของกฎหมายระหว่างประเทศ 4. แก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่ อาทิ PM 2.5 ยาเสพติดข้ามแดน อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ภาวะโลกเดือด และปัญหาผู้ลี้ภัย

กระทรวงต่างประเทศได้รับการจัดสรรงบประมาณ 9,014 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 204 ล้านบาท แต่เห็นว่างบประมาณด้าน Soft Power 148 ล้านบาทนั้น น้อยเกินไป และขอเสนอแนะให้รัฐบาลเร่งเจรจา FTA ไทย - สหภาพยุโรป และไทย - สหราชอาณาจักร ตอกย้ำบทบาทของไทยในการเป็นผู้สนับสนุนสันติภาพและความมั่งคั่งในเวทีโลกอย่างแข็งขัน เฝ้าระวังความท้าทายโลกแบ่งขั้วด้วยการทูตแบบสมดุล โดยยึดมั่นระเบียบโลกภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ ผนึกมิตรประเทศเพื่อแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่ข้ามพรมแดน เป็นผู้ดำเนินการสร้างสันติภาพและเอกภาพในเมียนมา เร่งเพิ่มการค้าชายแดนเจรจาพื้นที่อ้างสิทธิ์ทับซ้อนทางทะเล ไทย - กัมพูชา ปกป้องผลประโยชน์ของคนไทยในต่างแดน และเร่งช่วยเหลือตัวประกันชาวไทย 6 คน

ด้านการจัดสวัสดิการของรัฐ การจัดสวัสดิการสำหรับผู้พิการการ ผู้สูงอายุ และกลุ่มเปราะบาง จุดมุ่งหมายที่ควรจะเป็นคือควรทำให้พวกเขาเหล่านี้เข้าถึงสิทธิได้ภายใต้การดำรงชีวิตอิสระ ลดอุปสรรคในการใช้ชีวิต ลดอุปสรรคทางสังคม อำนวยความสะดวกให้สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่นในแบบที่ไปลดทอนศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การจัดสวัสดิการให้เพียงพอต่อการดำรงชีวิตอิสระ รัฐบาลควรจัดสรรสวัสดิการเป็น 2 รูปแบบ คือ 1. การเพิ่มเงินอุดหนุนเพื่อช่วยเหลือและเป็นต้นทุนในการดำรงชีพของกลุ่มผู้พิการและกลุ่มเปราะบางที่มีภาระสูงกว่าคนทั่วไป เช่น ค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพหรือการเดินทาง เป็นต้น 2. เพิ่มการอุดหนุนสวัสดิการที่ไม่ใช่ตัวเงิน เช่น การจัดหาที่อยู่อาศัยที่จำเป็น สวัสดิการพื้นฐานต่าง ๆ ผู้ดูแล รวมถึงการปรับปรุงที่อยู่อาศัย แต่การจัดสรรงบประมาณในส่วนนี้มีอยู่อย่างจำกัดและวิกฤตเป็นอย่างมาก ไม่เพียงพอ ไม่ถ้วนหน้า และที่สำคัญที่สุดคือ การสะท้อนแนวคิดของรัฐที่มองสวัสดิการเป็นการจัดสังคมสงเคราะห์ อนาคต ไม่ได้มีเป้าหมายเพื่อการยกระดับคุณภาพชีวิตสำหรับผู้ที่มิอุปสรรคอย่างแท้จริง เงินอุดหนุนส่วนนี้รัฐบาลรับรู้มาตลอดว่าไม่เพียงพอกับภาระค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นทุกปี แต่รัฐบาลก็รับปากกับภาคประชาชน มีการตั้งคณะกรรมการแก้ไขปัญหาของขบวนการประชาชนเพื่อสังคมหรือพิมุพ ที่มีคณะกรรมการพิจารณาเพิ่มสวัสดิการเพื่อกลุ่มเปราะบาง โดยในเดือนเมษายนที่ผ่านมา ก็มีมติ

จากคณะกรรมการฯ เห็นชอบที่จะเพิ่มสวัสดิการกลุ่มผู้เปราะบาง เบี้ยผู้สูงอายุถ้วนหน้า 1,000 บาท เบี้ยความพิการจาก 800 บาท เป็น 1,000 บาท แม้มติออกมาแล้วแต่ร่างพระราชบัญญัติปีงบประมาณนี้ กลับยังไม่เห็นการเพิ่มงบสวัสดิการถ้วนหน้าตามที่รัฐบาลสัญญาไว้

ประเด็นงบประมาณของผู้พิการก็ไม่ได้มีงบประมาณที่มากเพียงพอที่จะรองรับความต้องการของคนพิการ ไม่ว่าจะเป็น งบอุดหนุนส่งเสริมสวัสดิภาพการเข้าถึงสิทธิคนพิการที่เป็นเงินอุดหนุนบริการที่จำเป็น อาทิ งบล่ามภาษามือ หากไม่มีการเพิ่มสัดส่วนของล่ามภาษามือ อย่างน้อยก็ควรมุ่งเน้นการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อลดอุปสรรคในการสื่อสาร เพื่อลดสัดส่วนในการต้องพึ่งพิงล่ามภาษามือ แต่งบประมาณที่จัดมาที่จะมีการพัฒนาล่ามภาษามือเอไอ หรือการใช้เทคโนโลยีมาทดแทนกลับไม่มีอีกทั้งในเรื่องผู้ช่วยคนพิการ รัฐบาลชุดนี้มีการให้งบประมาณเพียง 6.4 ล้านบาท เมื่อเทียบกับความต้องการที่มีคนพิการต้องการกว่า 2.4 แสนคน ซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการ เพราะเรื่องนี้มีความจำเป็น คนพิการต้องไปโรงพยาบาล ติดต่อสถานที่ราชการ เราจะช่วยเหลือคนพิการให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีได้อย่างไร และในส่วนของกายอุปกรณ์ ได้รับจัดสรร 4.7 ล้านบาท ซึ่งเป็นส่วนของงบศูนย์บริการคนพิการ แต่ก็ยังมีผู้ตกหล่นที่ไม่ได้รับกายอุปกรณ์กว่า 6.9 แสนคน ส่วนการปรับปรุงที่อยู่อาศัยสำหรับคนพิการก็ยิ่งตั้งมาไม่เพียงพอ ไม่ตรงจุด เงินอุดหนุนสำหรับการปรับบ้านคนพิการ งบจัดสรรอยู่ที่ 162 ล้านบาท โดยเป้าหมายคือ 15,000 คน คำนวณแล้วจะตกเพียง 10,000 บาทต่อหลังเท่านั้น ในทางปฏิบัติจะให้งบในการซ่อมแซม 40,000 บาท แสดงว่าเป้าหมายจะลดเหลือเพียง 4,000 คนเท่านั้น ทั้งที่ความจริงมีความต้องการอยู่ 1,150,000 คน ในส่วนงบผู้สูงอายุได้รับจัดสรรอยู่ที่ 13,000 คน จากความต้องการจริงกว่าล้านคน และจากงบประมาณการซ่อมแซมทั้งสองโครงการนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) หลายแห่งรับงบประมาณไป วัสดุไม่เพียงพอ ระเบียบให้ค่าแรงไว้ประมาณร้อยละ 30 สุดท้ายตั้งจริงร้อยละ 10 หรือทำฟรีก็มีเพราะงบประมาณไม่เพียงพอ แม้งบประมาณจะเพิ่มขึ้นหลักเกณฑ์ก็ยังมีอุปสรรคเพราะกลุ่มเปราะบางจะต้องมีเอกสิทธิ์ในที่ดินหรือเป็นเจ้าของเอง แต่กลุ่มเปราะบางไม่ได้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ดังนั้น ควรมีเกณฑ์ที่ยืดหยุ่นหรือไม่ เช่น คนยากจนที่อยู่ในพื้นที่นั้นเป็นเวลานาน ให้สามารถเข้าไปปรับปรุงที่อยู่อาศัยได้ โครงการนี้ควรให้ อปท. สะท้อนความต้องการตามความเป็นจริง สำหรับเรื่องครอบครัวอุปถัมภ์อุปการะ ซึ่งจะต้องเป็นผู้ที่มีรายได้น้อยที่แท้จริงนั้นควรจะหาคนที่มีความพร้อมหรือมีความเข้าใจเรื่องการดูแลผู้พิการ มิฉะนั้นจะยิ่งเป็นการซ้ำเติม ส่วนประเด็นเรื่องการหาผู้อุปการะนั้น คุณภาพชีวิตของผู้พิการก็ไม่ได้ดีขึ้นเลยเพราะทำเพื่อชะลอการเข้าสู่สถานสงเคราะห์ของรัฐเท่านั้น แสดงให้เห็นได้ว่างบประมาณของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ไม่ได้ตั้งต้นจากความต้องการของผู้เปราะบางอย่างแท้จริง แต่เป็นการทำเพื่อลดปัญหาหน้างานของหน่วยงานตนเอง จึงควรเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ของตนเองที่ต้องมีภาระ

ในการจัดงบประมาณ มากำกับดูแลให้คำปรึกษาท้องถิ่นเพื่อการบริการได้อย่างถูกต้อง ฝึกอบรม
ล่ามภาษามือให้มีมากขึ้น หรือส่งเสริมเทคโนโลยีเพื่อลดอุปสรรคเพื่อให้ผู้พิการ ผู้สูงอายุ
และกลุ่มเปราะบาง เกิดการดำรงชีวิตที่อิสระมากขึ้นอย่างแท้จริง

ประเทศที่เจริญแล้วจะให้ความสำคัญกับรัฐสวัสดิการของคนในชาติตั้งแต่เกิดจนตาย
ซึ่งงบประมาณที่กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้รับการจัดสรรในปี 2568 อยู่ที่
26,000 กว่าล้านบาท เมื่อเปรียบเทียบกับงบประมาณปี 2567 ที่ได้รับการจัดสรร 25,000 กว่าล้านบาท
ซึ่งเป็นตัวเลขที่เพิ่มขึ้นจริง แต่งบประมาณที่เพิ่มขึ้นนี้ไม่ได้ถูกนำไปใช้ในเชิงนโยบาย หรือเงินไปไม่ถึง
มือประชาชน โดยเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิดปี 2568 ถูกจัดสรรอยู่ที่ 18,000 กว่าล้านบาท ซึ่งเห็นว่า
มีความไม่ชอบมาพากลเพราะเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิด 600 บาท ที่รัฐบาลประกาศว่าเด็กตั้งแต่แรกเกิด
จนถึง 6 ปี รับ 600 บาทแบบถ้วนหน้า ซึ่งในปีนี้คาดการณ์ว่าเด็กแรกเกิดจนถึง 6 ปี มีประมาณ
4 ล้านกว่าคน จะเป็นงบประมาณที่ใช้ทั้งสิ้น 2,400 กว่าล้านบาท แต่งบประมาณปี 2568 ถูกจัดสรร
เพียง 18,000 กว่าล้านบาท หมายความว่า จะมีเด็กตกหล่นที่ไม่ได้รับเงินอุดหนุนในปี 2568 อยู่ที่
1.5 ล้านคน โดยในปี 2567 ตกหล่นอยู่ที่ 2 ล้านคน ทั้งนี้ เมื่อรัฐบาลประกาศว่าให้เงินอุดหนุนถ้วนหน้า
ตัวเลข 105 ล้านคน จะต้องเป็น 0 ต้องไม่มีเด็กตกหล่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อัตราการเกิดของคนในชาติ
อยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่ามาตรฐานมาก รัฐบาลก็ออกมาประกาศกระตุ้นให้คนมีบุตร ต้องการให้ประชากร
ในชาติเพิ่มมากขึ้น แต่รัฐบาลไม่ได้ให้ความเชื่อมั่นว่าลูกที่เกิดมาจะได้รับสิทธิแบบถ้วนหน้าจริง
ตามที่รัฐบาลได้หาเสียงไว้ ดังนั้น รัฐบาลควรใส่ใจและลงทุนในเรื่องของเด็กให้มากกว่านี้เพราะเมื่อเด็ก
เหล่านี้โตขึ้นมาอย่างมีคุณภาพ หมายความว่าถึงประชากรคนในชาติก็จะมีคุณภาพมากขึ้นตามไปด้วย
อีกทั้งในเรื่องของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่ไม่เคยได้ปรับขึ้นมาเป็นเวลา 13 ปีแล้ว ซึ่งคณะกรรมการ
การสวัสดิการสังคม สภาผู้แทนราษฎร ได้เคยเสนอรายงานต่อสภา และมีสมาชิกฯ ทั้งฝ่ายค้านและ
ฝ่ายรัฐบาล เห็นด้วยและสนับสนุนรายงานของกรรมาธิการฯ มากมาย โดยเป็นการเสนอหาแนวทาง
ในการปรับขึ้นจาก 600 บาท เป็น 1,200 บาท แบบถ้วนหน้า ซึ่งต่อมารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนา
สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้แถลงข่าวว่ามีโอกาสที่จะปรับเบี้ยผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นเป็น 1,000 บาท
ทั้งนี้ งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรในกรมกิจการผู้สูงอายุในปีนี้อยู่ที่ 1,400 กว่าล้านบาท มากกว่า
งบประมาณปี 2567 ที่ได้รับการจัดสรรอยู่ที่ 1,100 กว่าล้านบาท แต่เงินที่เพิ่มมานี้ไม่ได้ถูกใช้ไปกับ
การเพิ่มเบี้ยผู้สูงอายุเป็น 1,000 บาท ตามที่รัฐมนตรีได้แถลงข่าวไปแล้ว จึงถือว่ารัฐบาลไม่ใส่ใจ
ในการลงทุนในเด็กและไม่ให้ความสำคัญกับผู้สูงอายุ ทั้งที่สังคมไทยก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุแบบเต็มขั้น
แต่รัฐบาลไม่มีความจริงใจในการวางรากฐานตั้งแต่เด็กจนเกษียณอายุ อีกทั้งเรื่องเบี้ยบำนาญที่มีปัญหา
อยู่ในทุกจังหวัด นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาจากค่าของงบประมาณปี 2568 ของกรมกิจการผู้สูงอายุ
มีการของบประมาณเพื่อนำมาจ่ายให้ผู้สูงอายุ 1,000 บาท แต่ถูกปรับลดลงร้อยละ 76.98 ซึ่งเป็น

การปรับลดลงไปอย่างมาก แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลไม่ให้ความสำคัญกับผู้สูงอายุ จึงเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่เหมาะสมเท่าที่ควรเพราะยังไม่ตอบโจทย์ความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนอย่างจริงจัง

ด้านกองทัพ การจัดสรรงบประมาณหลายโครงการตั้งงบประมาณไว้สูงกว่าความเป็นจริง เปิดโอกาสให้มีการทุจริตคอร์รัปชันได้ง่ายเพราะหน่วยงานสามารถซื้อของในราคาแพงเกินจริง เพื่อให้คนขายนำเงินมาทอนให้กับผู้มีอำนาจในภายหลัง จากช่องว่างของระเบียบที่เอื้อให้กับบางหน่วยงาน โดยเฉพาะหน่วยงานด้านความมั่นคง จึงเปิดโอกาสให้มีคนออกมาบงการผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ไปเข้ากระเป๋าของตนเองและพวกพ้อง หน่วยงานหรือกองทัพจะของงบประมาณจัดซื้อจัดหายุทธโธปกรณ์ในกรอบกว้าง ๆ ไม่มีรายละเอียดเหมือนกับกระทรวงอื่น โดยอ้างว่าเป็นความลับด้านความมั่นคง ซึ่งตรงนี้เป็นจุดอ่อนให้คนเข้ามาทุจริตเพราะงบประมาณในการจัดหายุทธโธปกรณ์ออกมาเกินความเป็นจริง และเวลาที่หน่วยมาชี้แจงงบประมาณ ผู้ชี้แจงจะรายงานความจำเป็นออกมาแบบเกินจริง ทั้งยังสัญญาว่าจะจัดหาอย่างไร่งใส พึ่งพาตนเองให้มากที่สุด ใช้งบประมาณรั่วไหลออกนอกประเทศน้อยที่สุด แต่เมื่อสภาฯ อนุมัติเงินให้กลับไม่เป็นตามนั้น ในขณะที่คนไทยยังไม่มี ความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ คนไทยถูกทำร้ายจากอาชญากรทางคอมพิวเตอร์ทุกวัน ความเสียหายหลายหมื่นล้านบาทต่อปี และยังมี ความเสียหายทางชีวิตและจิตใจที่ประเมินค่าไม่ได้ ทั้งคนที่ฆ่าตัวตาย และคนที่ซึมเศร้าจากการถูกทำร้ายโดยมิฉฉาชีพเหล่านี้ แต่เหมือนรัฐบาลจะเพิกเฉยและไม่ให้ความสนใจ เพราะจากการตั้งงบประมาณในปีไม่เห็นเลยว่ามี การตั้งงบประมาณเหล่านี้ ทั้งที่การต่อสู้กับอาชญากรรมทางไซเบอร์เป็นเรื่องเร่งด่วนและร้ายแรงซึ่งน่าเห็นใจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ที่มีอำนาจตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ แต่หากรัฐบาลไม่ให้เครื่องมือไปด้วยก็เปรียบเสมือนตำรวจถือกระบองไปต่อสู้กับโจรที่ถือปืน จึงขอเรียกร้องให้รัฐบาลส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของไทย ต้องใช้ของที่ผลิตในประเทศ ให้บริษัทของคนไทยได้เข้าแข่งขันอย่างเป็นธรรม โดยหากทำไม่ได้ทั้งหมด ระบบหรือชิ้นส่วนใดที่ทำได้ในประเทศก็ขอให้กองทัพพิจารณานำไปใส่ไว้ใน TOR ด้วย

งบประมาณของประเทศจะจัดสรรให้ดีขึ้นนั้นต้องจัดสรรให้มียุทธศาสตร์ มีตัวชี้วัด ประสิทธิภาพ และมีแผนงานระยะยาว การใช้จ่ายเงินจึงจะเกิดผลลัพธ์ มีประสิทธิภาพสูงสุด ยุทธศาสตร์จัดสรรงบประมาณ หากดูที่เป้าหมายจะเห็นรัฐบาลตั้งเป้าให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความสุข มีความมั่นคง มีความพร้อมป้องกันประเทศ และได้รับการชื่นชมจากประชาคมโลก แต่สิ่งที่เสนอให้ต้องมีเพิ่มคือการวางแผนสำหรับอนาคต เพราะหากพิจารณาจากยุทธศาสตร์ในขณะนี้ เป็นการวางแผนที่ไม่ได้พาประเทศไทยขยับไปทางไหนเลย การพัฒนาประเทศในด้านความมั่นคง อาจนึกภาพว่าเป็นการมีอาวุธที่เข้มแข็ง มีกองทัพที่ยิ่งใหญ่ระดับโลก แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้นเสมอไป เพราะเป้าหมาย

แรกตามยุทธวิธีคือ การตัดเสบียงกำลังบำรุง ไม่ต้องโจมตีกันทางทหาร เริ่มต้นด้วยการตัดความสัมพันธ์ การค้าขาย และการสนับสนุนด้านต่าง ๆ เพื่อบีบให้การดำเนินกิจการของประเทศต้องสะดุด ด้านความมั่นคงประเทศไทยพึ่งพายุทธโศปกรณ์จากต่างประเทศค่อนข้างมาก และด้วยความที่เป็น ความสัมพันธ์ลักษณะซื้อมาใช้ไปทำให้ยังจำเป็นต้องพึ่งพาการสนับสนุนจากประเทศต้นทางเทคโนโลยี ค่อนข้างมาก ทั้งอะไหล่ การซ่อม หรือการพัฒนาซอฟต์แวร์ หากถูกตัดความสัมพันธ์ทางด้านนี้ ก็จะทำให้กองทัพอ่อนแรงลงเรื่อย ๆ และอาจเป็นเป้าหมายในการโจมตีรูปแบบอื่น ๆ ต่อไปได้ในอนาคต ทั้งนี้ อนาคตใหม่ของกลาโหมไทยที่สามารถ Ignite Thailand ได้ เริ่มต้นที่เป้าหมายยุทธศาสตร์จากเดิม ที่ไม่ได้ตั้งเป้าหมายในการพัฒนาใด ๆ เป็นการคงรูปไว้ให้ไม่ถดถอย โดยขอเสนอให้เรามีความกล้าหาญ พากองทัพเดินหน้า ตั้งเป้าหมายการพัฒนาในด้านที่กองทัพไทยยังขาดอยู่โดยใช้กลไกของอุตสาหกรรม เทคโนโลยีป้องกันประเทศ ดังนั้น ควรเริ่มต้นด้วยการตั้งเป้าหมายในการพัฒนาอาวุธสัญชาติไทย ให้เกิดขึ้นจริงและตั้งเป้าหมายในการสนับสนุนยกระดับคุณภาพอาวุธสัญชาติไทย โดยมีตัวชี้วัด คืออัตราการก้าวหน้าของสัดส่วนการบรรจุอาวุธสัญชาติไทยเข้าประจำการในกองทัพ จนเป้าหมาย สุดท้ายคือการส่งออกอาวุธให้กับประเทศอื่น ๆ ต่อได้ในอนาคต สำหรับเรื่องความมั่นคงของไทยนั้น ขณะนี้เป็นจังหวะเวลาที่ดีในการเริ่มนำงบประมาณเปลี่ยนจากการซื้อมาใช้ไป เป็นการพัฒนา อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ หากดูสถานการณ์ความสัมพันธ์ของประเทศไทยกับประเทศในภูมิภาคอื่น ที่ยังคงมีความสัมพันธ์ที่ดีมาอย่างสม่ำเสมอ ยิ่งเชื่อได้ว่า ไม่น่ามีสถานการณ์ให้ประเทศไทยต้องขัดแย้ง กับใครจนถึงขั้นต้องเกิดเหตุปะทะกันด้วยกำลังทหาร ดังนั้น ประเทศไทยจึงไม่จำเป็นต้องสะสมอาวุธ ตั้งรั้วที่สูงมากเสมือนว่าเรากำลังเผชิญภัยคุกคามตลอดเวลา แต่ควรเริ่มใช้เวลานี้พัฒนาอุตสาหกรรม ป้องกันประเทศให้มีสมรรถภาพจริง ด้วยการจัดงบประมาณที่เน้นการลงทุน เน้นการพัฒนาร่วมกัน กับเอกชน เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่จะหมุนเวียนกลับมา และเน้นเรื่องการวิจัยพัฒนาอาวุธ เพื่ออุดช่องโหว่ที่มีคือการลดการพึ่งพายุทธโศปกรณ์จากต่างประเทศ และสร้างองค์ความรู้ที่สามารถ ต่อ ยอดต่อไปได้ไม่สิ้นสุด

หากพิจารณาสัดส่วนการจัดสรรงบประมาณในปี 2568 งบที่ถูกใช้ไปกับการซื้อหรือซ่อม ยุทธโศปกรณ์ของทุกหน่วยงานรวมกันมีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 11 ส่วนงบที่ใช้กับงานวิจัยและพัฒนา มีเพียง ร้อยละ 0.37 เท่านั้น ต่างจากประเทศอื่นที่ใช้งบประมาณจำนวนมากในการพัฒนา ดังนั้น การตั้งเป้าหมายในการจัดสรรงบประมาณจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ และที่สำคัญคือต้องมีวิสัยทัศน์ ในการตั้งเป้าหมายที่จะพาประเทศไปข้างหน้า ส่วนงบประมาณของกองบัญชาการกองทัพไทยประมาณ 15,000 ล้านบาท แบ่งเป็นเงินด้านบุคลากร 7,500 ล้านบาท และด้านอื่นอีกประมาณ 7,600 ล้านบาท หน่วยงานนี้มีภารกิจและรูปแบบการดำเนินงานที่ค่อนข้างคล้ายคลึงกับสำนักปลัดกระทรวงกลาโหม อาจจะแตกต่างในรายละเอียดปลีกย่อยบ้างแต่ไม่ได้มากจนถึงกับต้องตั้งเป็นหน่วยงานแยกที่รับ

งบประมาณในระดับนี้ จึงขอเสนอให้คงไว้เพียงงบประมาณด้านบุคลากร ปรับโครงสร้างใหม่ นำภารกิจที่มีของกองบัญชาการกองทัพไทยไปรวมกับหน่วยอื่น และควรจัดสรรงบประมาณที่ต้องตั้งเป้าหมายในการพัฒนาอุตสาหกรรมจากภายในให้ประเทศไทยเข้มแข็งด้วยแรงของตนเอง และพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไปด้วยในตัว จนเป้าหมายสุดท้ายที่ควรทำได้คือ การมีบทบาทเป็นหนึ่งใน Supply Chain ของอุตสาหกรรมป้องกันประเทศในโลก ซึ่งคือบทบาทการพัฒนาประเทศและพัฒนาเศรษฐกิจที่กองทัพสามารถทำได้ด้วยงบประมาณจากกระทรวงกลาโหมเอง ใช้ความคิดเริ่มต้นจุดประกายความเปลี่ยนแปลงให้กับประเทศไทย เพื่ออนาคตใหม่ของกลาโหมไทยที่จะนำไปสู่การ Ignite Thailand แท้จริง

สำหรับการจัดซื้อระบบป้องกันและต่อต้านอากาศยานไร้คนขับ (Anti-Drone) เพื่อจับตาสถานการณ์ชายแดนเมียนมานั้น พบว่าไม่คำนึงถึงข้อเท็จจริงจากสภาพความมั่นคงแห่งชาติ อีกทั้งไม่มีแผนในการพัฒนากำลังพลในการใช้โดรน ตลอดจนถึงมีการจัดซื้อมาจากหลายประเทศ อาจทำให้เกิดปัญหาข้อมูลไม่เชื่อมโยงกันได้ ปัจจุบันขบวนการค้ายาเสพติด ค้ามนุษย์ ค่าของเถื่อน ใช้แม่น้ำสุโขทัยใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นเส้นทาง แทนที่กองทัพจะใช้ระบบกล้อง AI ในการปราบปราม แต่พบว่าการจัดสรรงบประมาณในปี 2568 ไม่มีการลงทุนในเทคโนโลยีนี้เลย จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ปัญหาเหล่านี้ยังคงอยู่ในจังหวัดชายแดนภาคใต้หรือไม่ อีกทั้งเมื่อเปรียบเทียบงบประมาณซ่อมยานเกราะล้ออย่างกับการจัดซื้อยานพาหนะให้นายพลก็ไม่คำนึงถึงทหารที่ทำงานหน้างานแม้แต่น้อย ส่วนงบประมาณในด้านค่าใช้จ่ายการสนับสนุนการส่งกำลังและซ่อมบำรุงก็เพิ่มขึ้นจากปี 2567 ถึง 1,286 ล้านบาท แต่พบว่ามีงบเบิกจ่ายที่ต่ำ และถูกนำไปเปลี่ยนแปลงใช้จัดซื้ออาวุธประเภทอื่น โดยใช้ระเบียบกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการงบประมาณปี 2563 เป็นเครื่องมือ ส่วนงบบุคลากรเพื่อจัดซื้อเครื่องบินขับไล่ จะต้องไม่นำเงินภาษีไปแลกเครื่องบิน แต่ประชาชนต้องได้ประโยชน์ร่วมด้วย เมื่อดูสัดส่วนงบประมาณของกองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ ยังเป็นแบบ 2 : 1 : 1 เป็นการจัดสรรแบบโควตา ไม่คำนึงถึงภัยคุกคามรูปแบบใหม่ และบริบทที่เปลี่ยนไป จึงขอเสนอแนะให้จัดทำสมุดปกขาวเพื่อให้การจัดซื้ออาวุธและการทำงานร่วมกันระหว่างเหล่าทัพมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้ การเปลี่ยนผ่านทางทหารเมืองเพื่อให้กองทัพอยู่ภายใต้พลเรือน ปัจจัยสำคัญไม่ใช่เพียงนายกรัฐมนตรีเท่านั้น แต่ทุกประเทศทั่วโลก กลไกที่สำคัญ คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมที่เป็นพลเรือน แต่งบประมาณปี 2568 กลับไม่สะท้อนการเปลี่ยนแปลงอะไรอย่างมีนัยสำคัญ

ด้านความมั่นคง ขอให้รัฐบาลใส่ใจกับ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้มากกว่านี้ ไม่ใช่หนึ่งเฉยอย่างที่เป็นอยู่ รัฐบาลไม่ได้สนใจปัญหาความขัดแย้งชายแดนใต้ โดยทำตามแบบแผนเดิม ๆ และเมื่อดูรายละเอียดการจัดสรรงบประมาณก็ไม่ชัดเจน โดยพบว่า 22 ปีที่ผ่านมา รัฐบาลใช้งบประมาณ

ในการแก้ปัญหาไปทั้งสิ้น 5.64 แสนล้านบาท เมื่อดูแผนบูรณาการดับไฟได้พบว่า กรมโยธาธิการและผังเมือง มีการตั้งงบประมาณมากที่สุด 1,522.7 ล้านบาท เหตุใดจึงนำงบประมาณก่อสร้างมากกว่างบประมาณของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) ที่อยู่ที่ 1,330.9 ล้านบาท เมื่องบประมาณของ กอ.รมน. มีการตั้งงบข่าวกรองถึง 735 ล้านบาท และมีการตั้งงบการดำเนินการตามมาตรา 21 ด้วยการฝึกอบรมเพื่อแลกกับการถูกดำเนินคดีที่ 22 ปีที่ผ่านมา มีคนเข้าอบรมเพียง 12 คนเท่านั้น และยังมีงบตั้งงบเกษตรเป็นเบี้ยหัวแตกมากมาย ขณะเดียวกันเมื่อดูงบประมาณของ กอ.รมน. พบว่าร้อยละ 88 เป็นงบที่ต้องพึ่งพากรัฐบาล ซึ่งอยู่ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และซ้ำร้ายยังมีคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ขอใช้งบประมาณถึง 7.8 ล้านบาท โดยอ้างถึงการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ จึงขอเสนอให้ริเริ่มบูรณาการเก่า และทำแผนบูรณาการด้วยบันได 5 ขั้น เพื่อลดพันธนาการของ คสช. ด้วยการออกแบบงบประมาณของแผนบูรณาการสันติภาพใหม่ เปลี่ยนแกนกระบวนการสันติภาพ ปรบยุทธศาสตร์ชาติ ทบทวนการดำเนินการใน 2 ทศวรรษที่ผ่านมา รวมถึงลดปีน เพิ่มปากในการเจรจา และต้องบรรลุเป้าหมายในการยุติข้อขัดแย้งให้ได้ในปี 2570 ต้องยกเลิกกฎอัยการศึกที่ใช้มานานกว่า 20 ปี รวมถึงยกเลิกด่านกว่า 2,000 ด่าน ซึ่งจะถือเป็นการส่งสัญญาณเชิงบวกให้กับทุกกลุ่มในชายแดนใต้ และต้องปรับงบ กอ.รมน. ให้น้อยลงเองไปให้หน่วยงานพลเรือนอื่นจัดการ ส่วนวิธีแก้ปัญหานั้นต้องปรับการพูดคุยเรื่องเจรจาให้เป็นงานที่สำคัญ และเสนอให้ปรับทัศนคติเจ้าหน้าที่ โดยเฉพาะหน่วยงานด้านความมั่นคง ตลอดจนถ่ายโอนหน่วยงานสำคัญให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ชี้แจงว่า งบประมาณ 2568 กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ยื่นของงบประมาณเป็นครั้งแรกในรอบหลายปี การปรับแก้พระราชบัญญัติกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เมื่อปี 2566 เป็นการปรับโครงสร้างและขณะนี้ในช่วงการปรับตัวให้เข้ากับกฎหมายฉบับใหม่ จากการหารือร่วมกันกับสำนักงบประมาณแล้วเห็นว่าสามารถบริหารจัดการได้ภายใต้กรอบเงินที่ยังคงเหลืออยู่ในกองทุนฯ รวมถึงเงินที่ลูกหนี้ชำระและการบริหารจัดการอื่น ๆ แต่ด้วยกลไกของรัฐ หากกรณีที่มีงบประมาณแล้วคิดว่าจะไม่เพียงพอก็ยังมีกลไกรองรับอื่น ๆ เช่น งบกลาง เป็นต้น ที่จะสามารถรองรับและยืนยันว่าจะไม่มีนักเรียน นักศึกษาหลุดจากระบบการศึกษาเพราะไม่สามารถกู้ยืมจาก กยศ. ได้ โดยยังตั้งเป้าการกู้ยืมไว้ที่ประมาณ 620,000 ราย ซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียนเก่าร้อยละ 75 และกลุ่มนักเรียนใหม่ร้อยละ 25 ทั้งนี้ ในกฎหมายฉบับใหม่เมื่อมีการคำนวณแล้วพบว่า กยศ. ยังต้องคืนเงินให้กับผู้กู้ที่ชำระเกินมากกว่าหนึ่งพันล้านบาท แต่ทั้งหมดอยู่ในกรอบการบริหารจัดการทางการเงินที่สามารถบริหารได้ และขณะนี้ได้มีการหารือกับธนาคารของรัฐเพื่อสร้างกลไกให้ลูกหนี้ที่ชำระหนี้ กยศ. เป็นลูกค้าชั้นดีของธนาคารในการทำสินเชื่อ

หรือธุรกรรมต่าง ๆ ได้สะดวกมากยิ่งขึ้น ได้รับเงินกู้มากขึ้น และอัตราดอกเบี้ยที่ผ่อนปรนลง และขอ ยืนยันว่าการจัดสรรงบประมาณเป็นไปอย่างพอดีเพราะงบประมาณทุกบาททุกสตางค์ต้องเกิดประโยชน์ ต่อประเทศชาติอย่างสูงสุด

ทั้งนี้ ขอยืนยันว่าปัญหาหาเสพติดเป็นนโยบายหลักของนายกรัฐมนตรีที่ได้แถลง ต่อรัฐสภาและที่ประชุมคณะรัฐมนตรี มีการขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรม ในวันนี้เราจะมียกงบประมาณ ปี 2568 ที่ตอบโจทย์ต่อการแก้ไขปัญหาหาเสพติด ส่วนประเด็นที่สมาชิกฯ เป็นห่วงเรื่องงบประมาณ เกี่ยวกับการจัดการปัญหาฝุ่นควัน PM 2.5 โดยตนได้มีโอกาสติดตามนายกรัฐมนตรีไปภาคเหนือและ ภาคตะวันตกเพื่อดูปัญหาการไหม้ในที่โล่งและเรื่องฝุ่นควันหลายครั้ง ประเด็นที่มีความห่วงใย ในเรื่องงบประมาณปี 2567 และปี 2568 นั้น ในปี 2567 นอกจากงบประมาณปกติที่ผ่านไปแล้ว และกำลังใช้อยู่ในช่วงก่อนที่งบประมาณจะมีผลบังคับใช้เมื่อเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา รวมถึง ในช่วงนี้ด้วยมีการอนุมัติงบประมาณเพิ่มเติมไปให้เพื่อแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะในช่วงต้นปีที่ผ่านมา เป็นงบกลางกรณีสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการแก้ไข ปัญหาไฟป่าและหมอกควันเพื่อลดฝุ่นละออง PM 2.5 โดยมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งจ่ายไปแล้ว 400 กว่าล้านบาท ไม่ว่าจะเป็น กรมป่าไม้ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช จังหวัด และกลุ่มจังหวัด ซึ่งกลไกเหล่านี้ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง และด้วยการจัดสรรงบกลางในช่วงต้น ปีที่ผ่านมา เราได้ผลสัมฤทธิ์คือ Hotspot ทั้งในพื้นที่ป่าอนุรักษ์หรือป่าสงวนนั้น ลดลงเหลือเพียงร้อยละ 30 เท่านั้น ในส่วนของการเผาไหม้ในที่โล่งลดลงเหลือประมาณร้อยละ 40 ซึ่งเป็นตัวเลขที่ลดลงอย่างมี นัยสำคัญ ในขณะที่กลไกนั้นเป็นกลไกที่พี่น้องประชาชนประมาณ 10,000 คน เข้ามามีส่วนร่วม ไม่ว่าจะเป็น การดับไฟ การเฝ้าระวัง ซึ่งเป็นกลุ่มประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ต่าง ๆ อย่างแท้จริง ในขณะที่ ปี 2568 งบประมาณในการแก้ไขปัญหาฝุ่นควัน PM 2.5 จำนวน 1,349 ล้านบาท บรรจุในกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็น กรมควบคุมมลพิษ สำนักปลัดกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช กรมป่าไม้ และกระทรวงมหาดไทย ทั้งหมดนี้มีกลไก ทั้งเรื่องของการป้องกันแก้ไขปัญหามลพิษ การติดตาม ตรวจสอบและรายงานข้อมูล การตรวจสอบการบังคับใช้กฎหมาย ทั้งพาหนะและการดูแลการเผาไหม้ และสิ่งที่ให้ความสำคัญมากที่สุดคือ การส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการดับไฟป่า คือใช้ความร่วมมือกับภาคประชาชนในการควบคุมกำกับ และด้วยงบประมาณทั้งสิ้นนี้ เชื่อว่าจะมี ผลลัพธ์ที่ดีกว่าปีก่อนหน้าอย่างแน่นอน โดยกลไกในการป้องกันและแก้ไขปัญหา PM 2.5 ไม่เพียงแค่ กลไกที่เป็นไปตามตัวเงินงบประมาณเท่านั้น แต่ยังมีมาตรการอื่น ๆ ที่ได้ดำเนินการและจะดำเนินการ ต่อไปใน การแก้ไขปัญหาฝุ่นควัน PM 2.5 ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้ให้ความสำคัญมาก และขณะนี้เรากำลังรอ พระราชบัญญัติอากาศสะอาด ซึ่งผ่านสภาผู้แทนราษฎรเข้าสู่ขั้นกรรมวิธีการ โดยนายกรัฐมนตรีได้สั่งการ

ให้ไปติดตามซึ่งตนได้ไปพบกับตัวแทนของคณะกรรมการเพราะมีประเด็นปัญหาในเรื่องการตั้งกองทุน ซึ่งการไปพบนั้นได้นำกรมบัญชีกลาง สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เข้าไปพูดคุยเพราะเป็นผู้ที่จะต้องพิจารณาการจัดตั้งกองทุน และยืนยันกับสมาชิกฯ ว่ารัฐบาลไม่ติดขัดในการมีกองทุนที่เกี่ยวกับปัญหาอากาศโดยเฉพาะ โดยจะร่วมผลักดันให้เป็นไปตามกรอบของกฎหมายและสามารถใช้ได้จริง แต่กลไกตามพระราชบัญญัติอากาศสะอาดนั้นมียกเว้นที่สำคัญคือ การควบคุมกำกับหมอกควันข้ามแดน ซึ่งกลไกนี้มีความสำคัญในการป้องกันปัญหาเพราะวันนี้เรากำกับควบคุมในเรื่องของการเผาในที่โล่งภายในประเทศ ป้องกันการเผาไหม้ในป่าไม้ในประเทศได้ในระดับหนึ่ง แต่ฝุ่นควันที่มาจากต่างประเทศนั้นเรควบคุมกำกับไม่ได้ โดยในขณะที่กำลังรอพระราชบัญญัติอากาศสะอาด เราก็ใช้กลไกที่เป็นมาตรการที่ไม่ต้องใช้งบประมาณหลายประการ เช่น การนำส่งสินค้าข้ามแดนในพรมแดนต่าง ๆ ใช้ความเข้มงวดของกรมศุลกากรในกำกับของกระทรวงการคลัง การใช้กลไกกระทรวงพาณิชย์เพื่อเข้าไปควบคุมไม่ให้สินค้าที่มีต้นตอที่มาจากจากการเผาเข้ามาในประเทศได้ยากที่สุดและน้อยที่สุด ทั้งนี้ นายกรัฐมนตรีได้เดินทางไปภาคเหนือตอนบนและภาคตะวันตกหลายครั้งในช่วงที่มีฝุ่นควันเพื่อไปกำกับดูแลและหากลไกแก้ไขปัญหาให้เบาบางได้มากที่สุดและรวดเร็วที่สุด โดยตัวเลขสัดส่วนการเผาในที่โล่งการเผาในที่โล่งนั้น น้อยลงอย่างมีนัยสำคัญคือลดลงร้อยละ 30 - 40 แต่ก็ยังจะต้องทำงานให้เข้มข้นขึ้นและเชื่อว่าความหวังดีของสมาชิกฯ ที่มีต่อปัญหานี้ตรงกับรัฐบาล จึงจะทำงานนี้ให้ดีที่สุด สำหรับข้อห่วงใยในเรื่องของหลักเกณฑ์การใช้เงินอุดหนุนการดำเนินงานนั้น ตนขอรับข้อสังเกตของสมาชิกฯ ไปพิจารณาเพื่อไม่ให้เกิดการติดขัด ทั้งนี้ ปัจจุบันเงินอุดหนุนการดำเนินงานในกรณีภัยพิบัติมี 2 กลไก ได้แก่ 1. การป้องกัน และ 2. การแก้ไขหลังจากที่เกิดภัยพิบัติแล้ว ซึ่งการป้องกันนั้นเป็นกลไกที่จังหวัดสามารถอุดหนุนการดำเนินงานได้ตามประกาศของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในขณะที่กรณีที่มีฝุ่นควันสูงหากจังหวัดประกาศเขตภัยพิบัติก็สามารถให้ความช่วยเหลือและจ่ายเงินอุดหนุนการดำเนินงานในการช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนได้ทันทีเช่นเดียวกัน ในขณะที่เดียวกันความเห็นในกรณีเงินอุดหนุนการดำเนินงานเมื่อหมดแล้วจะต้องรอการตรวจสอบเอกสารและโอนงบประมาณคืนวงเงินอุดหนุนการดำเนินงานนั้น ขอชี้แจงว่าเงินอุดหนุนการดำเนินงานเหล่านี้หากไม่พอหรือใช้หมดแล้ว หน่วยงานสามารถขยายวงเงินอุดหนุนการดำเนินงานยังกระทรวงการคลังได้ตลอดเวลา หากมีปัญหาเกิดขึ้นในจังหวัดใดหรือพื้นที่ใดก็ตามตนยินดีรับและจะไม่ให้กลไกของกรมบัญชีกลางซึ่งอยู่ในกำกับของกระทรวงการคลังเป็นอุปสรรคในการแก้ไขปัญหาฝุ่นควันของพี่น้องประชาชน และขอขอบคุณในข้อสังเกตและข้อเสนอแนะต่าง ๆ

นายสมศักดิ์ เทพสุทิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ชี้แจงว่า รัฐบาลผลักดันให้งบประมาณด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้นแต่คงยังไม่เพียงพอตามที่สมาชิกฯ ได้อภิปรายเนื่องด้วยมีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณโดยเราต้องบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ในเรื่องของการแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นหรือตั้งครุฑแล้วไม่สมบูรณ์ ซึ่งขณะนี้ หญิงไทย 1 คน มีบุตรโดยเฉลี่ย

1.2 คน ซึ่งเป็นตัวเลขที่น้อยเกินไปเพราะตามสถิติประมาณการว่าคนไทยควรมีบุตร 2.1 คน จึงเป็นเรื่องที่ทำทนาย การดูแลในเรื่องของเด็กนั้นเป็นการบูรณาการหลายกระทรวง ทั้งกระทรวงแรงงาน กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และกระทรวงการคลัง ส่วนเรื่องของความสมบูรณ์ของทารกนั้นอยู่ในความดูแลของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) โดยปัจจุบันมีเด็กเกิดปีละ 450,000 คน แต่มาใช้บริการการตรวจดูยีนและความสมบูรณ์ของเด็กในครรภ์มีเพียง 180,000 คน ซึ่งจากสถิติมีเด็กที่เกิดมาแล้วไม่สมบูรณ์นับหมื่นคนซึ่งเป็นภาวะสำคัญ สปสช. สำหรับกระทรวงสาธารณสุขนั้นได้พยายามบูรณาการกับหน่วยงานอื่น ๆ ให้เกิดความครบถ้วน และดำเนินการต่อไปได้อย่างดีที่สุด โดยร่างพระราชบัญญัตินี้ กระทรวงสาธารณสุขได้รับการจัดสรรงบประมาณในภาพรวมวงเงิน 341,210 ล้านบาท 16 หน่วยรับงบประมาณ ซึ่งประกอบด้วย กรม สถาบัน และหน่วยงานในกำกับ 172,285 ล้านบาท มีกองทุน 3 กองทุน ซึ่งรัฐบาลภายใต้การนำของนายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี ได้ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนนโยบายเพื่อดูแลสุขภาพของประชาชน โดยกระทรวงสาธารณสุขได้เร่งขับเคลื่อนนโยบายเพื่อให้บรรลุเป้าหมายรัฐบาล ดังนี้

1. ให้ความสำคัญสูงสุดต่อโครงการพระราชดำริและโครงการเฉลิมพระเกียรติฯ
2. พัฒนาระบบดูแลสุขภาพเพื่อสร้างสุขภาวะที่ดี ทั้งด้านการส่งเสริม ป้องกัน รักษาและฟื้นฟูสุขภาพ อาทิ จัดตั้งทีม Cancer Warrior ครอบคลุมทุกจังหวัด คัดกรองมะเร็ง 5 ชนิด จัดตั้งมินิศูนย์รักษารักษ์ 76 จังหวัด 146 โรงพยาบาล และจัดตั้งหอผู้ป่วยจิตเวชในโรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป 127 แห่ง
3. เศรษฐกิจสุขภาพ สร้างงาน สร้างอาชีพ และส่งเสริมผลิตภัณฑ์สุขภาพชุมชน และในปี 2567 ถึง ปี 2568 ได้เดินหน้าผลักดันนโยบาย 5 เร่งรัดพัฒนา 5 สานต่อ ได้แก่

1. ยกระดับ 30 บาทรักษาทุกที่ ด้วยบัตรประชาชนใบเดียว เชื่อมต่อฐานข้อมูลสุขภาพให้ครอบคลุมการให้บริการสุขภาพดิจิทัล พัฒนา Thailand Health Atlas สำหรับกลุ่มเปราะบาง 9 โรค
2. ยาเสพติด โดยทบทวนการกำหนดปริมาณ ยาเสพติดและการใช้กฎหมายเพื่อการแพทย์ พร้อมยกระดับการบำบัดฟื้นฟูผู้ป่วยยาเสพติด
3. การแพทย์ปฐมภูมิ โดยเร่งรัดถ่ายโอน รพ.สต. พัฒนา Smart อสม. และจัดทำพระราชบัญญัติอาสาสมัครสาธารณสุข ใช้กองทุนสุขภาพตำบลสนับสนุนการดำเนินงาน
4. เศรษฐกิจสุขภาพ โดยจัดตั้งหน่วยขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเศรษฐกิจสุขภาพ ยกระดับการแพทย์แผนไทย สมุนไพร สู่อุตสาหกรรม ศูนย์กลางการแพทย์มูลค่าสูง
5. เพิ่มการเข้าถึงบริการสาธารณสุขโดยเฉพาะเขตเมือง พื้นที่ชายแดน และพื้นที่เฉพาะ ปรับโฉมโรงพยาบาลชุมชน พร้อมพัฒนาระบบส่งต่อแบบไร้รอยต่อ นอกจากนี้ยังพร้อมสานต่อ 5 นโยบายสำคัญเพื่อดูแลสุขภาพประชาชน ดังนี้

1. น้อมนำโครงการพระราชดำริโครงการเฉลิมพระเกียรติฯ ที่เกี่ยวเนื่องกับพระบรมวงศานุวงศ์
2. สร้างขวัญและกำลังใจบุคลากรลดภาระงาน ลดภาระหนี้สิน ดูแลสวัสดิการ ค่าตอบแทน ส่งเสริมความก้าวหน้า ให้ความสำคัญต่อการสื่อสารระหว่างผู้รับและผู้ให้บริการเพื่อสร้างความเข้าใจ
3. ส่งเสริมสุขภาพกายและสุขภาพจิต

โดยจัดตั้งหน่วยบูรณาการสุขภาพจิตและยาเสพติด และกองทุนบำบัดผู้ป่วยจิตเวชยาเสพติด ยกกระดานการดูแลให้เข้าถึงได้ง่ายด้วยทีมจิตแพทย์ใกล้บ้าน 4. สถานชิวาภิบาล โดยจัดตั้งกุฏิชิวาภิบาลในพื้นที่เป้าหมาย ดูแลผู้ป่วยติดเตียงและระยะสุดท้ายที่บ้าน และ 5. ทุกคนปลอดภัยด้วยระบบดิจิทัล เผื่อระวังในภาวะฉุกเฉิน และยกระดับบริการการแพทย์ฉุกเฉิน พร้อมจัดตั้งกองทุนความปลอดภัยนักท่องเที่ยว โดยกระทรวงสาธารณสุขมุ่งมั่นดำเนินนโยบายด้านสุขภาพเพื่อคนไทยสุขภาพดี เพื่อเศรษฐกิจไทยที่มั่นคง

นอกจากนี้ ยังมีนโยบายเร่งรัดพัฒนาต่าง ๆ ได้แก่ 1. ยกกระดาน 30 บาทรักษาทุกที่ ด้วยบัตรประชาชนใบเดียว โดยมุ่งเน้นการนำเทคโนโลยีดิจิทัลควบคู่กับการยกระดับขีดความสามารถของโรงพยาบาลโดยคำนึงถึงความปลอดภัยทางไซเบอร์และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพิ่มเหมาจ่ายรายหัวจากเดิม 3,472 บาท เป็น 3,844 บาท เพิ่มค่าบริการเฉพาะกลุ่ม อาทิ ผู้ป่วยเอดส์ ไตวาย โรคเรื้อรัง 1,101 ล้านบาท เพิ่มค่าบริการสร้างเสริมและป้องกันโรค 1,067 ล้านบาท ขยายสิทธิประโยชน์ด้านการรักษาและคัดกรอง บริการสายด่วนสุขภาพจิตวัยรุ่น โดยได้จัดทำคำขอจำนวน 167,753 ล้านบาท ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการยกระดับบริการสาธารณสุขและสิทธิประโยชน์ของประชาชน 2. แก้ไขปัญหาสุขภาพจิตและยาเสพติดอย่างบูรณาการ โดยเฉพาะผู้ป่วยกลุ่มสีแดง สีส้ม ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีอาการจิตเวชรุนแรง อีกทั้งยังดำเนินการบำบัดกลุ่มผู้ป่วยสีเหลือง สีเขียว ซึ่งเป็นกลุ่ม Long-team Care ซึ่งดำเนินการภายใต้หน่วยบริการของกระทรวงสาธารณสุข อาทิ โรงพยาบาลธัญญารักษ์ มินิธัญญารักษ์ โรงพยาบาลศรีธัญญา และโรงพยาบาลในสังกัด สป.สธ. ทุกกระดานทั่วประเทศ งบประมาณรวม 1,330 ล้านบาท 3. การแพทย์ปฐมภูมิและ อสม. โดยยกระดับการบริการแพทย์ปฐมภูมิ โดยเฉพาะ รพ.สต. และกองทุนพัฒนาชุมชนระดับอำเภอ จำนวน 2,700 แห่ง วงเงิน 2,520 ล้านบาท และเสริมความเข้มแข็ง อสม. หมอคนที่ 1 สนับสนุนการส่งเสริม คัดกรองสุขภาพเชิงรุก และค่าป่วยการ วงเงิน 25,800 ล้านบาท 4. การพัฒนาเศรษฐกิจสุขภาพที่จะส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร พร้อมยกระดับการแพทย์แผนไทยเพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจสุขภาพ โดยสถาบัน Global Wellness ได้ประเมินมูลค่าตลาดอุตสาหกรรมการแพทย์ของไทยไว้กว่า 1.2 ล้านล้านบาท เฉพาะค่ารักษาพยาบาลชาวต่างชาติที่มารักษาในประเทศไทย 34,000 ล้านบาท ค่าสมุนไพรและแพทย์แผนไทยในปัจจุบันมีหมุนเวียนกว่า 52,000 ล้านบาท และในปี 2570 คาดว่า จะไม่น้อยกว่า 1 แสนล้านบาท การแบ่งมูลค่าเศรษฐกิจสมุนไพรในตลาดโลกสูงถึง 1.7 ล้านล้านบาท งบประมาณที่ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเศรษฐกิจสุขภาพวงเงินรวม 905 ล้านบาท ประกอบด้วย การเร่งรัดขั้นตอนการอนุมัติ การอนุญาต และรองรับสถานอุตสาหกรรมทางการแพทย์ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวและนักลงทุน มีการยกระดับการแพทย์แผนไทยภายใต้ภารกิจสำคัญ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ส่งเสริมการใช้ยาสมุนไพรในระบบบริการสุขภาพ 2) ใช้ยาสมุนไพรร่วมบำบัดผู้ป่วยยาเสพติด

และ 3) ยกระดับมาตรฐานการแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือกเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว โดยของบประมาณไป 80 ล้านบาท และ 5. การเพิ่มการเข้าถึงบริการสุขภาพ วงเงินรวมกว่า 10,298 ล้านบาท เพื่อจัดซื้อเครื่องมือแพทย์ให้กับโรงพยาบาล อีกทั้งมุ่งเพิ่มนวัตกรรมการรักษา เทคโนโลยีการรักษาเครื่องมือแพทย์ขั้นสูง วงเงิน 1,720 ล้านบาท ให้กับโรงพยาบาลเฉพาะทางมะเร็ง 8 แห่ง โรงพยาบาลด้านยาเสพติด 7 แห่ง โรงพยาบาลและสถาบันเฉพาะทางด้านอื่น ๆ อีก 17 แห่ง และพัฒนาวิชาการและบริการรักษาผู้ป่วยที่ซับซ้อน วงเงิน 48 ล้านบาท ได้แก่ มะเร็ง หัวใจ หลอดเลือด สมอง และดูแลผู้สูงอายุและผู้พิการ อีกทั้งยังจัดหาวัคซีน HPV ให้ครอบคลุมทุกสายพันธุ์เพื่อป้องกันความเสี่ยงมะเร็งปากมดลูกให้ได้ร้อยละ 90

นายสุทิน คลังแสง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ชี้แจงว่า โครงสร้างงบประมาณของบุคลากรที่มากนั้นเป็นปัญหาของประเทศ ทุกกระทรวงพบปัญหานี้ โดยได้มีการตั้งคณะกรรมการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนภาครัฐ (คปร.) แต่ไม่ได้ผล ซึ่งกลาโหมเป็นกระทรวงเดียวที่ลดงบประมาณด้านบุคลากรลง เนื่องจากเมื่อมีบุคลากรเกษียณ ก็ไม่ได้มีการแต่งตั้งบรรจุนำไปปิดอัตรานั้นไป และจะลดตำแหน่งนายพล ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งไม่มีตำแหน่งหลัก โดยได้ดำเนินการแล้ว นอกจากนี้ เรื่องการลดกำลังพลจะเห็นได้ชัดที่สุดคือ Early Retire โครงการ 2 โดยการให้เงิน ให้ยศตำแหน่งกับผู้เข้าโครงการ ซึ่งไม่มีประเทศใดมีการลดกำลังพลเหมือนประเทศไทย ต่างประเทศมีการเพิ่มกำลังพลและยุทธโศปกรณ์จากสถานการณ์ภัยสงครามระหว่างต่างประเทศ ในภูมิภาคอาเซียน ประเทศเวียดนามมีกำลังพลมากกว่า 5.8 ล้านคน แต่ในประเทศไทยมีเพียง 5 แสนคน อย่างไรก็ตาม จะยังคงลดกำลังพลต่อไปแต่ก็ขอให้มีการทบทวนเรื่องกำลังพลอยู่เสมอ สำหรับการจัดทำอากาศยานไร้คนขับทั้ง 4 เหล่าทัพนั้น ได้มีการประชุมร่วมกันว่ากองทัพไทยจะพัฒนาโดรนให้ทันสมัย ซึ่งปัจจุบันโดรนในยุทธศาสตร์มีเพียงพอเนื่องจากหลายเหล่าทัพสามารถผลิตโดรนเองได้ สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (สทป.) กำลังลงนามร่วมลงทุนกับบริษัทต่างชาติ และบริษัทไทยที่มีมืออาชีพเทคโนโลยีขั้นสูง นอกจากนี้ เพื่อความทันสมัย กระทรวงกลาโหมมีความต้องการตั้งกองทัพอากาศที่ 4 ซึ่งเป็นกองทัพอากาศไซเบอร์แอนด์สเปซ โดยได้ดำเนินการแล้ว และการยกฐานะหน่วยไซเบอร์ทหารขึ้นเป็นศูนย์บัญชาการไซเบอร์ทหาร จะทำให้กองทัพสามารถปรับได้ทุกรูปแบบ สำหรับกีฬาของกองทัพก็จะบรรจุ E-sport เข้าไป กำลังพลจะได้มี Digital Skill ส่วนด้านความมั่นคงทางอาวุธ อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ มีหน่วยงานขับเคลื่อนอยู่ 2 หน่วยงานหลัก คือ สทป. และศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร (ศอปรท.) มีการเพิ่มงบประมาณวิจัย ทั้งนี้ จะเร่งวิจัยสู่สายผลิต สู่อุตสาหกรรม จะสร้างความมั่นคงทางอาวุธของประเทศ ประหยัดงบที่จะซื้อออกไป จะขายนำรายได้เข้ามาสู่ประเทศ เรื่องดังกล่าวมีแผนชัดเจน ทีมงานกระทรวงกลาโหมกำลังนำกฎหมายที่เป็นอุปสรรคกับเอกชนมาศึกษา ในปีหน้าจะเริ่มซื้ออาวุธยุทธโศปกรณ์ที่ผลิตได้ในประเทศเป็นขั้นบันไดเริ่มจากร้อยละ 30 เป็นร้อยละ 40

และเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เอกชนจะได้เติบโตแข็งแรงไปด้วย ส่วนเรื่องการหักเงินพลทหาร ผู้บัญชาการ ผู้บริหารระดับสูงของเหล่าทัพมีความไม่สบายใจ มีนโยบายที่ชัดเจนว่าให้สร้างแรงจูงใจให้คนมาสมัคร แต่หากมีการหักเงินเช่นนี้คงไม่มีใครมาสมัคร ซึ่งได้มีการตรวจสอบว่าเหตุใดจึงต้องหักเงินพลทหาร ปราบกฏข้อเท็จจริงว่าค่าใช้จ่ายของพลทหารเป็นค่าใช้จ่ายที่พลทหารได้ใช้จ่ายเป็นการเอื้อกันระหว่าง ครอบครัวทหารในร้านค้าสวัสดิการ ทั้งนี้ กองทัพมีชุดพื้นฐานให้ใช้อย่างครบถ้วน แต่บางครั้งพลทหาร ต้องการเพิ่มจึงไปสั่งตัดและเกิดการหักเงินขึ้น ได้มีการตั้งคณะกรรมการตรวจสอบย้อนหลังเกี่ยวกับการหักเงินที่ไม่เกี่ยวข้องกับสาธารณสุขโรค หากพบความผิดจะดำเนินการทางวินัยต่อไป นอกจากนี้ ได้มีการประกาศแล้วว่าสามารถหักเงินเดือนในรูปแบบใดได้บ้าง เพราะต้องการให้ทหารได้รับเงินเดือน สูงที่สุด จะหักส่วนใดต้องให้เจ้าตัวยินยอม และต้องหักในราคาที่เป็นธรรม อีกทั้งยังได้สั่งการทหารระดับ ผู้บังคับบัญชาอยู่เสมอให้ดูแลพลทหารอย่างดีที่สุด

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ชี้แจงว่า ทุกคนตระหนักร่วมกันว่ายาสเสพติดเป็นปัญหาร้ายแรงและทุกคนต้องร่วมกันแก้ไข อย่างไรก็ตาม ในมิติหรือ พลวัตในการแก้ไขปัญหายาเสพติดนั้น นายกรัฐมนตรีได้ตั้งให้ตนเป็นหัวหน้าคณะติดตามประเมินผล เรื่องยาเสพติด และต้องการให้เห็นผลภายใน 3 เดือน ซึ่งเริ่มเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2567 ซึ่งได้ใช้ ความเชื่อมั่นของประชาชนโดยให้ไปสอบถามความพึงพอใจของประชาชนและเรื่องของผลงานซึ่งจะมี คนกลางมาตรวจสอบ สำหรับเรื่องธรรมาภิบาลกรณีการจับกุม นายเชาวลิต ทองดั่ง หรือ แป้ง นาโหนด ขอชี้แจงว่าหลังจากที่ แป้ง นาโหนด หลบหนี ได้มีการดำเนินคดี มีการให้เจ้าหน้าที่ ราชทัณฑ์ออก 3 คน ดำเนินคดี 5 คน สำหรับอดีตผู้บัญชาการเรือนจำกลางนครศรีธรรมราชนั้น เนื่องจากกรมราชทัณฑ์ได้สอบข้อเท็จจริงซึ่งใกล้จะเสร็จแล้ว ซึ่งปัจจุบันไปดำรงตำแหน่งรักษาราชการ แทนผู้ตรวจราชการกรมราชทัณฑ์ ไม่ใช่การเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น โดยตำแหน่งผู้บัญชาการเรือนจำและ ตำแหน่งผู้ตรวจราชการนั้น เป็นตำแหน่งเดียวกัน สำหรับปัญหายาเสพติด เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2566 ที่รัฐบาลเข้ามาบริหารประเทศ มีผู้ต้องราชทัณฑ์หรือผู้ต้องขังในเรือนจำ 269,650 คน เป็นผู้ต้องหาคดี ยาเสพติด 24,235 คน ปัจจุบันมีผู้ต้องขัง 295,300 คน มีผู้ต้องขังเพิ่มขึ้นมาอีก 25,650 คน การจับยาเสพติดในปี 2565 และปี 2566 มีประมาณกว่า 300 ล้านเม็ด แต่ปัจจุบันประมาณ 750 ล้านเม็ด แสดงให้เห็นว่ามีการจับยาเสพติดมาก แต่เหตุใดยาบ้ายังคงแพร่ระบาดอยู่ ทั้งนี้ กระบวนการยุติธรรมทางอาญานั้นเป็นกระบวนการยุติธรรมทางยาเสพติดเกือบทั้งหมด ในจำนวน ผู้ต้องขังเป็นยาเสพติด 214,729 คน วันนีักระทรวงยุติธรรม รัฐบาล ดำรวจ ต้องแก้ปัญหายาเสพติด โดยนำเขาเหล่านั้นมาขังในราชทัณฑ์เพราะเชื่อว่าจะสามารถเลิกยาเสพติดได้ ซึ่งจากการสำรวจพบว่า ผู้ที่ออกจากกรมราชทัณฑ์ไปแล้ว 100 คน ติดคุก 1 ครั้ง มีเพียง 39 คน อีก 61 คน ติดมากกว่า 1 ครั้ง แสดงว่าเรามีอะไรที่จะไม่ให้เขากระทำความผิดซ้ำ ซึ่งโจทย์นี้เป็นปัญหาใหญ่ของตน โดยจากการที่ได้

มารับตำแหน่งรัฐมนตรี 8 เดือน ได้เดินทางไปกว่า 30 จังหวัด กว่า 45 แห่ง และเดินทางไปต่างประเทศ เพื่อไปดูเรื่องการบำบัด มีการประชุมหารือเพื่อให้มีการแก้ไข โดยการฟื้นฟูสภาพทางสังคม 3,818 แห่ง เพื่อให้คำแนะนำ ปรีกษา ช่วยเหลือด้านสวัสดิการสังคม จัดที่อยู่อาศัยเป็นการชั่วคราว ช่วยเหลือการฝึกอาชีพ การศึกษา เงินทุนสงเคราะห์ประกอบอาชีพ เพื่อให้เขาเหล่านั้นสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ โดยไม่กลับมากระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอีก

นายมาริช เสงี่ยมพงษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ชี้แจงว่า งบประมาณของกระทรวงการต่างประเทศจำนวน 9,014 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละเพียง 0.25 ของกรอบวงเงินงบประมาณประเทศ โดยงบประมาณทั้งหมดได้จัดทำให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภาเพื่อขับเคลื่อนและตอบสนองการต่างประเทศในทุกมิติ ทั้งด้านการเมือง ความมั่นคง รักษาและส่งเสริมบทบาทของประเทศไทยในเวทีโลก รวมทั้งใช้นโยบายการทูตเศรษฐกิจเชิงรุก และมิติการทูตเพื่อประชาชน ในมิติด้านการเมือง ความมั่นคง และเสริมสร้างบทบาทนำของประเทศในเวทีโลกนั้น กระทรวงการต่างประเทศได้จัดตั้งค่าของงบประมาณเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ มีการดำเนินความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกับนานาประเทศเพื่อความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างสมดุล ในมิติด้านเศรษฐกิจ กระทรวงการต่างประเทศจะดำเนินการเพื่อเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและของประชาชน นักธุรกิจของไทย รวมทั้งจะขยายโอกาสโดยรุกตลาดทางการค้า ทั้งในตลาดเดิมและตลาดใหม่ ตลอดจนผลักดันการเจรจาการค้าเสรี หรือ FTA และการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศเพื่อส่งเสริมให้เกิดการ Transfer เทคโนโลยีซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศ ในมิติด้านสังคมจะประกอบด้วย การทูตเพื่อประชาชนเป็นภารกิจสำคัญที่กระทรวงให้ความสำคัญและกระทรวงจะดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการพัฒนากระบวนการบริหารงานด้านกงสุล การสร้างความเข้มแข็งและคุ้มครองชุมชนชาวไทย ธุรกิจในต่างประเทศ และการเตรียมความพร้อมในการให้ความช่วยเหลือคนไทยในภาวะปกติและในกรณีฉุกเฉิน ทั้งนี้ ภารกิจของกระทรวงการต่างประเทศที่กล่าวมานั้นล้วนแต่มีความเชื่อมโยงเกี่ยวพันและเสริมสร้างซึ่งกันและกันระหว่าง การดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศอย่างสมดุลเพื่อเน้นบทบาทของประเทศไทยในประชาคมโลก และในภูมิภาค อันจะเป็นการนำประเทศไทยกลับมาสู่จอร์แดนซึ่งจะขยายโอกาสในด้านการค้า ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ธุรกิจ การลงทุน การท่องเที่ยว ให้เกิดผลเป็นรูปธรรม และนำมาซึ่งความอยู่ดีกินดีของประชาชนชาวไทย กระทรวงการต่างประเทศมุ่งหวังที่จะทำให้นโยบายต่างประเทศของประเทศไทยไปสู่ความอยู่ดีกินดีของประชาชนอย่างแท้จริง และขอขอบคุณสำหรับข้อคิดเห็นจากสมาชิกฯ และยืนยันว่าจะใช้งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรนี้อย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพสูงสุด รวมทั้งจะขอ นำข้อเสนอแนะของสมาชิกฯ ไปปรับใช้ให้สอดคล้องและตอบสนองกับผลประโยชน์ของประเทศไทยให้ดีที่สุด

หลังจากสมาชิกฯ อภิปรายและรัฐมนตรีได้ตอบชี้แจงเป็นเวลาพอสมควรแล้ว
ประธานฯ ได้ขอยกเลิกการนัดประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 1 ครั้งที่ 4 (สมัยวิสามัญ)
เป็นพิเศษ ที่ได้นัดหมายล่วงหน้าไว้ก่อนแล้ว และสั่งพักประชุมเวลา 22.36 นาฬิกา เพื่อพิจารณาต่อ
ในวันศุกร์ที่ 21 มิถุนายน 2567 เวลา 09.00 นาฬิกา

พักประชุมเวลา 22.36 นาฬิกา

*****

จัดทำโดย กลุ่มงานสื่อมวลชน สำนักประชาสัมพันธ์
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร